

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KATHOLIKUS KÉPES HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON TIZENHAT OLDAL TERJEDELEMBEN

Előfizetési ára a magyar birodalom-ban és Ausztriában
 Egy évre 4 kor., félévre 2 kor., negyedévre 1 kor.
 Egyes szám ára 8 fill., vidéken 10 fillér.

Szerkesztői **BUDAY ALADÁR.**
 a **PÁZMÁNEUM** nyomda és irodalmi vállalat kiadása
 Budapesten, VIII., Mária-utca 11.

A német birodalom államaiba egész évre 5 kor.
 Európa egyéb államaiba és Amerikába egész évre 7 kor.
 Hirdetések alku szerinti árban

Szeptember 30 nap	Római naptár	Róm. evang.	Gör. kath. naptár	Gör. kath. evangelium	Nap		Nap hossza	C	Hold		Hold- vált.
					kél	nyug.			kél	nyug.	
20 Vasárnap	Eustach vt.	Luk.	7 Szozont	Máté	5 29	5 45	13 18	☾	4 20	5 19	Ujhold 21-én u.e. 5. ó. 31 p.
21 Hétfő	Máté aps.	(XIV. 1-11.)	8 Kisasszony	(XXII. 92. sz.)	30 42	14	14		5 46	5 52	
22 Kedd	Vill. Tamás		9 Joak. Anna	Törvény- tudók	31 41	12	12	6 50	9 23		
23 Szerda	Linusz pp.	Jézus egy	10 Menodora		33 38	7	7	8 2	6 56		
24 Csütörtök	Gellért pk	vizkórságost	11 Theodóra	kisértik	35 36	3	3	9 11	7 32		
25 Péntek	Kleofás	meggyógyit.	12 Antonóm		36 35	1	1	10 15	8 10		
26 Szombat	Ciprián		13 Fölt. tp. avat.	Jézust.	37 32	12 58	12 58	11 17	8 52		

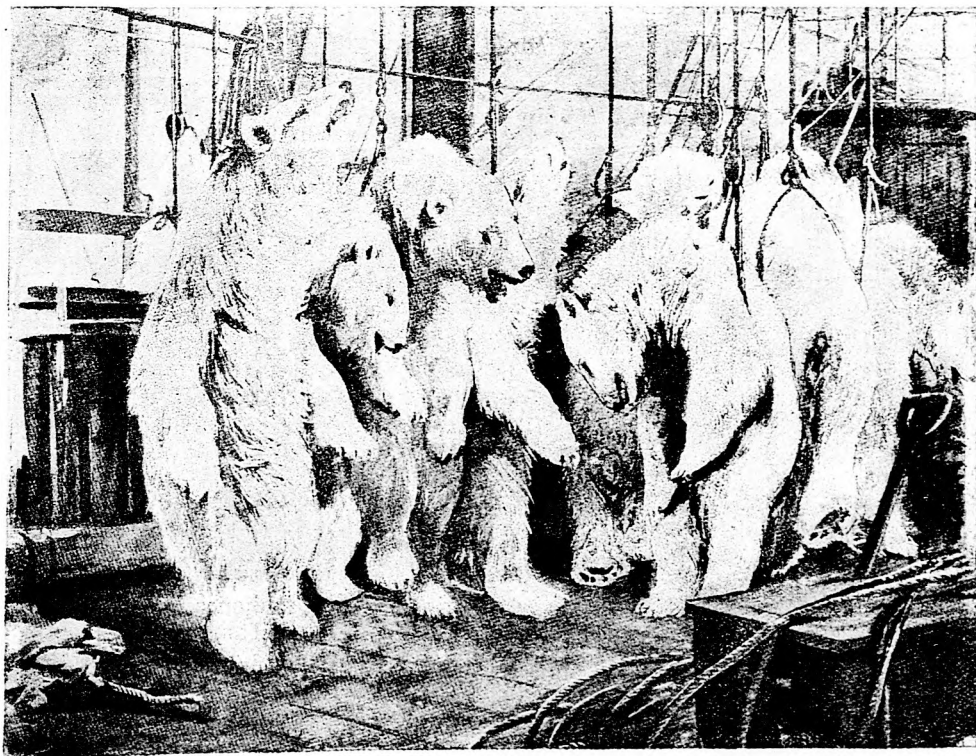
Tüntető katonák.

Olvassátok el az újdonságok közé tett hirt a soproni katonák tüntetéséről és hajh! sajnálkozzatok a szegény fiukon. En a magam részéről nem utközőm meg rajta, hogy az elkeseredett öreg katonák felháborodva fogadták a hadügyminiszter rendeletét, a mely időn tul benntartja őket a kaszánya falai között. Ámbátor három esztendő alatt alaposan beleigazithatták nyakukat a fegyelem jármába, mégis kitört belőlük az indulat és érthető haragjukban a cibilnéppel együtt zuzták be a generális és az ezredes ablakait. A polgári elemnek alig ha lesz bántódása, mivelhogy idejekorán ellillant a rendőrség elől. De már a katonák nem viszik el szárazon. Kemény büntetés vár reájuk azonfelül, hogy a három évi szolgálati időn tul ott marasztalják őket a „bornyu“ őrizetére.

Nem kicsi dolog ám a három esztendei katonaelet! Nehéz a szolgálat, vaserős a fegyelem s a szegény közembert nem hogy nem dédégetik, de biz nem ritkán emberszámba se veszik. De hát Istennek hála, kibirja még ezt a magyar fiu. Sőt hasznára is válik a sok tőrés-szenvedés testének, lelkének egyaránt! Valahogy kihuzza idejét s szinte könnyebbégére esik, hogy ha haza gondolhat, a hol az ő két keze munkájára vár a család, a hol az ő szülője, vagy felesége aggódva lesi az idő mulását.

De legjobban számon tartja a hátralévő napokat maga a fegyver alatt szenvedő legény. Minél közelebb jut a szabadulás idejéhez, annál türelmetlenebb a várakozásban. A rendes polgári élet utáni vágya nőttön-nő.

Az idén azonban hiába minden vágyakozás! Megjött s lesujtott az öreg katonák közé az a rideg parancs, hogy a hátralévő napokhoz még néhány hónap csatlakozik. Az öröm tüstént bánattá változik, a szabadság rabsággá. Ilyen körülmények között

Jeges medvék.

k!
 a. dísznő-
 k. juhna
 naponta
 azonnal,
 ünök. Az
 sa, rossz
 öen hat,
 z légzés
 ; tehének
 tejelése,
 sa ellen.
 lig kerül
 t elhári-
 étvágy-
 zlaláskor
 , példaul

y. kir. ter-
 endes tagja
 Iszváros.

intézet.

közönség
 útermemet
 oltárokat,
 és pléhre
 n pollehra-
 lamint régi
 aranyozok.
 ujtom. Uj
 ekek közre-
 fária szíve
 brait fából

140 150

174 194

omirozva,

50

40

lgálásról

irneve.

nos,

házában.)

nincs azon mit csodálni, ha a fiuk elkeserednek és indulatukban olyasmire vetemednek, a mi aztán szomorú következményekkel jár. Vétenek ugyan a katonai szabályok és az emberi törvények ellen, de hát ki ebben a hibás? Ők nem! Mivelhogy a katonák ártatlanul szenvednek. Nem ők obstruáltak az országgyűlésen, nem ők gördítettek akadályokat a sorozás elé, szóval nem ők az okozói a bajnak, melynek a keserű levét mégis ők isszák meg.

Furesa dolog ez, de vajjon lehet-e másképp? Az bizonyos, hogy hadsereg nélkül az ország nem maradhat. A hadügyminiszter rá volt kényszerítve a „visszatartó rendelet” kibocsátására, annak pedig eleget kell tenni. Ez ellen nem használ semmiféle rugdalózás és utcai tüntetés, ellenben ettől csak meghosszabbodik a kénytelen szolgálat.

Hajh! mondom, sajnálkozatok a szegény fiukon. Ők a legsajnáltraméltóbb áldozatai a politikai válságnak. Azok az urak, kik ezt a válságot előidézték, most henye dologtalanságban tölthetik napjaikat, az öreg katonák pedig, ártatlanok lévén a dologban, mint a ma született bárány, viselik a súlyos következményeit.

Éppen azért azon kell most iparkodni, hogy ezek a következmények ne legyenek még súlyosabbak. Rossz szolgálatot tesz az a polgárság a nép fiainak, mely a keserűséget szítja, a mikor nyilvánvaló, hogy ebből csak újabb bajok keletkezhetnek. Inkább arra kell törekednünk, hogy a higgadt és okos szó erejével a háborgó katonákat lecsillapítsuk, mert valamint Isten segítségével elmúlt a három esztendő, azon módon a váratlan három hónapi szolgálat ideje is le fog járni, ezalatt meg tényleg csak mégis bekövetkezik, a mit mindnyájan óhajtunk, — a politikai rend helyreállítása.

A IV. Katholikus Nagygyűlés.

Magyarország katolikusaihoz!

A magyarországi Katholikus Egyesületek Országos Szövetsége a folyó évben is Katholikus Nagygyűlésre hívja össze Magyarországot katolikusait.

Össze akarunk jönni ez évben is, a kik egyik vagyunk hitben, hazaszeretben, hogy vallomást tegyünk hitünkéről, hűségünkről, ragaszkodásunkról. Anyaszentegyházunk iránt s megerősítsük egymást a hitben, lelkesítsük egymást a további munkára, küzdelemre.

Tanácskozni akarunk ez évben is teendőink felől, melyek a jövőben reánk várnak, az esz-
közökről, melyek segítségével megvédelmezhetjük egyházunk jogait, mélyíthetjük a katolikus társadalmi tevékenységet, terjeszthetjük a katolikus eszmék uralmát, felemelhetjük népünket az anyagi és erkölcsi jólét magaslataira s nagygyá tehetjük a drága magyar hazát.

Magyarország katolikusai!

E nemes, hazafias munkából ne vonja ki magát senki. Ezrek és ezrek, szegény és gazdag egyaránt, papok és világiak, mind, a ki csak teheti, hallgassa meg hívó szózatunk és sorakozzék kibontott zász-

lónk alá, melyről hitünknek és hazaszeretetünknek magasztos jelszavai ragyognak felénk.

A IV. Országos Katholikus Nagygyűlés október 19—22. napján fog megtartatni, a nagyméltóságú püspöki kar védnöksége mellett Budapesten, az ország fő- és székvárosában.

Anagygyűlésnek rendes tagja lehet minden katolikus férfi, ki ezen szándékát folyó évi szeptember hó 30-ig a Nagygyűlést előkészítő bizottság irodájában (Molnár-utca 11., Katholikus Kör) bejelenti s tagsági díj fejében 4 koronát fizet. A rendes tagok részt vehetnek a szakosztályi üléseken, a nyilvános üléseken, a nagygyűléseken kapcsolatos ünnepségeken s a szakosztályi üléseken szólási és szavazási joggal bírnak. A hölgyek pártoló tagjai lehetnek nagygyűlésünknek s tagsági díj fejében két koronát fizetnek. A pártolótagok nyilvános üléseken s a nagygyűléssel kapcsolatos ünnepélyeken vehetnek részt.

Kedvezményes utazásról, élelmezésről, lakásról gondoskodva leend s a szegényebbeknek a tagsági díj elengedtetik.

A részletes programot idejekorán fogjuk megküldeni a jelentkezőknek.

Budapest, 1903. Kisasszonynapján.

A Kath. Egyesületek Országos Szövetsége nevében:
Gyürky Ödön, ifj. Zichy János gróf,
titkár. elnök.

Egy magyar szerzetes-vértanu.

Nem a hitért halt vértanu halált, nem a vallását kellett volna megtagadnia: a hazájáért halt meg, a hazája megtagadását követelték tőle. Egyike volt a sokaknak, a névteleneknek, a kiknek nevét eddig nem őrizte meg, csak a kegyeletos emlékezete egy szűk körnek, a kinek nevét sohasem ismerte, nem fogja megismerni az ország: mert ha minden vértanunk nevét tudnók, több nevet kellene tudnunk, mint a mennyi ember viseli szívén a haza sorsát. Nem is mondtam ezzel sokat.

Szerzetes volt, a ferenczrendiek öltönyét hordta, mikor szabad volt, rablánczokat hozzá, mikor rab lett. A neve Gasparits Kilit volt, a muraközi Czikkolován 1810-ben született. A negyvenes évek táján vallásos és hazafias szónoklatai nagy hirt szerettek neki, a mely szerteáradt a hazában a pesti rendházból, a hol a szabadságharczig élt. Hevesvérü, mély meggyőződésü ember volt, a ki a maga lelkéből is oda adta volna a ki nem alvó lángot, hogy a hazafiság tüzeit élessze. Mikor az a láng az égre csapott, mikor kitört a szabadságharc: hazament a Muraközbe nemzetörnek. Szónoklataival a horvátok ellen tüzelte a népet és nagy szerepe volt az ozorai diadalban.

A világosi gyásznapi után a vakmerő Noszlopi még ujonczozott a Dunántul. Gasparits mindenütt nyomában, vele járt és lelkesített az ellenállásra. A hiábavaló igyekezetet látva, üldözni kezdte őket a hatalom, Gasparits álnéven, álrühában tanított Esztergomban egyideig.

Ay ország tele volt kémekkel akkoriban és valamelyik alávaló denunziáns 1851-ben ellesett néhány

véletlen szavát és feljelentette. A zsandárok vaslánczon czipelték Pozsonyba, a hol a bírák előtt is kemény szavakkal fakadt ki a zsarnokok ellen. Kötelhalálra ítélték. Talán nem lett volna ilyen kemény az ítélet, ha a hóbortos szabólegénynek, Libényinek merénylete s a Noszlopi-féle összeesküvés nem tette volna vérszomjassá a boszuállókat. Tíz vértanút, kétszáz várfoglyot emleget ez idő tájból a magyar szabadság története.

A bátor, a halálmegvető szerzetes így szólt a halálos ítélet felolvasása után:

— Szívesen meghalok szeretett hazámért, bár én lennék az utolsó áldozat.

1853. szeptember elsejét írták, a mikor a siralomházból a vesztőhelyre vitték. A vértanu igaz keresztényhez illően meggyónt és megáldozott. Nem gondolt másra, mint Istenére és hazájára. Odakünt sütött a nap, a virágokon, a fűszálon ragyogott a harmat. Szép az élet, fáj az elmulás. Neki nem fáj. Valami ronda helyen állították fel az akasztófát. A brünni hóhér nyakára teszi a köteleket, ő végig néz még egyszer a nap-ütötte vidéken, a röhögő cserepárok, a fájdalmas komorságban hallgató népen és utoljára kiált fel érczes hangján, a mely annyiszor hívott a csatamezejére:

Tisztelt barátim, imádkozzanak értem és éljenek sokáig!

Pár nehéz percz... Vége...

A cserepárok simára taposták a *dísznövegelőn*, a helyszínén ásott sirt, a melyen nincs virág, nincs emlékkő. Perl k hazafias közönsége a szülőföldjén állított emléket neki, a melyet most lepleztek le.

Az ünnepség, mint mult számunkban megirtuk, szeptember 13-án ment végbe Perlakon. Jelen volt Muraköznek magyar és horvát ajku lakossága teljes számban s a legszebb ünnepi egyetértésben. A Gasparics emlékoszlopnál, mely már 1894 óta hirdeti Muraköz közönségének hazafiasságát, a község és a vidék több ezer főnyi népe gyült össze, továbbá a nagykanizsai irodalmi és művészeti kör, a főgimnázium tanulói, a csáktornyai tanítóképző intézet ifjúsága, a mely testületek sorjában megkoszorúzták az emlékszobrot. A dalárok több hazafias dalt énekeltek. Beszédet tartottak Tamás János, Szakál Lajos, Kramarics György. Este társasvacsora volt, melyen 200-nál többen vettek részt.

Igy ünnepelték meg a hálás utódok a szerzetes-vértanu emlékét.

Ha minden vértanunknak volna emléke, temető volna ez az ország, siremlékekkel tele. Temető így is.

A perlaki emlékre s a pozsonyi legelőre pedig egyformán süt az Isten napja.

Kenyérkereső gyermekek.

A büszke magyar fővárosban nagy számban vannak az olyan gyermekek, a kiknek senkijük sincs, vagy ha van is, nem törődik velük senki. Ezek a maguk munkája után élnek.

Erdemes egy pillanatra megállani ennél a jelenségnél. A gyönyörűen fejlődő nagy főváros annyi mindent rejteget magában, hogy a jó vidékieknek arról fogalmuk sincs.

Micsoda mesterséget üznek Budapest elhagyott gyermekei? Erre a kérdésre nem könnyű a felelet. Valami határozott mesterségük nincs is, inkább csak valami segítségféle az, a mit cselekesznek. Így például

dául egy tizenkét esztendőös fiu a viczeházmasternek a viczéje. Ennek a gyereknek az élete csupa szomorúság. Az anyja szakácsné volt abban a házban; az apja pinczér; az anya nyolcznapos korában ott hagyja a gyereket, a kit pártfogásába vesz egy asszony, a kinek nincs gyermeke. Így nő fel vagy nyolcz éves koráig; akkor meghal a pártfogó asszony, s a gyermek egyszerűen a ház környékére van bízva. A házban adnak neki egyet-mást, ételt, viselt ruhát, mindenféle és jár az iskolába. A viczeházmaster ad neki lakást, ennek segíti a szemetet összeszedni. Megtakarított pénze is van, s ha a szükséges kort eléri, inas lesz.

Egy másik fiu képes levelezőlap- és alkalmi dalkereskedő. Ez egyszerűen elhagyta a szüleit, mert azok mindig veszekednek. Keres naponként két koronát, vásár- és ünnepnapon többet. Kvártélyra ingyen van; egy asszonynál kap helyet a konyhában, mert tisztítja a szobaurak cipőjét.

Nem utolsó foglalkozás a reklámgyereké sem; ez különféle üzletek czéduláit osztogatja az utcán. Nagyszerűen érti, hol, mikor kell jelentkezni valakinél. Őszszel könyvkereskedőnél van, télen szentet, fát ajánl, szóval mindig alkalmas időben jelentkezik.

A játszótárs előkelő foglalkozás. Rendesen valami testi hibában szenvedő urigyerek mellé vesznek egy szegény gyereket, a ki vele mulat, játszik, ennek fejében kap enni és viselt ruhát.

A népének nagyon népszerű; nem szükséges, hogy hangja is legyen, csak énekelni tudjon. Ő énekl a Városligetben a legújabb keletű és kiadású dalokat holmi sikkasztókról, gyilkosokról.

Az alkalmi pinczér is ünnepnap i hivatal. A zöldben levő vendéglők nyári kiségitői ők; ide lehet számítani a bor-fiut is, de ez már kiválik a sorból, mert ő szerződött ember. Azonkívül egész csomó apróbb megbízás. Ilyen például, hogy egy fiunak minden reggel föl kell költeni egy urat. Az az ur egy különc agglegény, a ki már hajnalban ébren van, de tetszik neki a mulatság, némelykor egy óra hosszat is hagyja dörömbölni a fiut.

Egy nagysága ugyanennek a fiunak minden nap ételmaradékot ad, mert az utca sarkán lesi, mikor jön a nagyságos ur haza. Hogy miért, ki tudja erre megfélelni.

Ime, a gyermek is benne van a nyüzsgő, nehéz életben, az ember legigazabb iskolájában. Hogyan fordul egy-egy ember szerencséjének kereke, ki tudná azt kiszámítani. De bizonyos, hogy sok nagy ember életének története kezdődik így. Már kora gyermekiségében magára volt hagyatva; de erős lelke megmentette az elzülléstől; czipószalagot árult s egyszer... Folytatása a regény, a mely csodálatos valószínűséget mond el.

Ki tudja, talán valamelyik utcasarkon álldogál az a magyar gyerek, a kiről valamikor majd ilyet vagy ehhez hasonlót fognak írni?

 Azon t. olvasóinkat, kiknek előfizetése lejárt, kérjük, hogy előfizetésüket lehetőleg mielőbb a postahivataloknál megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályozva legyünk.

POLITIKAI VILÁG.

Levél a kaszárnába.

Magyar fiuk, bármily rossz sor a kaszárnya,
Hol gyötrő német szó az ur rajtatok,
S magyar címér helyett kétfejű sas szárnya
S magyar zászló helyett a fekete-sárga,
Sorsotokkal pörbe ti ne szálljatok!

Magyar fiuk, itt künn bármily bőséges csatánk van
Német nyübbe hajtott magyarságotokért,
Ti tőrjetekek békén ott a kaszárnákban,
Álljon eskütök — ha német is — szilárdan,
Nem kíván harcunk se hitszegést, se vért.

Ti véres harcokra oktatott vitézek,
Más harc ez, mint a mit ti tanultatok,
Fegyvereitek e harcban mit sem érnek,
A magyar nyelv küzd itt, a hős magyar lélek,
Mely száz halált vert le s újra győzni fog.

Szép magyar szavunk küzd, mint küzdött merészen
Serdültében is már, száz veszély között...
S száz irtó veszély ha nem birt vele régen,
Hol a hatalom, mely most győzné le éppen,
Hogy már büszke hőssé nőtt, erősödött?!

Megvitt annyi sánczot! Mi e pár kaszárnya?
Hisz ott is győzött már, hogyha odatart...
Önként ellendül a kétfejű sas szárnya
S vele a lobogó, a fekete-sárga...
S égre csendül: Isten, áldd meg a magyart!

T. B.

A politikai helyzet.

„Most már egészen bizonyosan tudom, hogy semmit sem tudok.”

Ezeket a szavakat egy ismert politikus mondta, a kit hívei faggattak, hogy nyilatkozzék a helyzetről.

Ez a mondás jellemzi az elmúlt politikai hetet. Semmi sem történt. Az ország szekere mozdulatlanul áll a kátyu sarában. Ó felségét a hadgyakorlatok és a bécsi fejedelmi látogatások gondjai annyira lefoglalták, hogy nem ért rá a magyar ügyekkel törődni. Így a folytatólagos tanácskozások a jövő hétre maradnak.

A szabadelvűpárt még most sem mer egységes állásfoglalással színt vallani. Pedig a választók sürgetik ezt s egyes képviselők is követelik a pártértekezlet egybehívását. Még sem lesz belőle semmi, mert a párt vezető emberei előbb új gazdájukkal akarnak megismerkedni s ahhoz alkalmazkodva fognak csak több vagy kevesebb katonai programot összeállítani. Szóval személyi politikát űznek, melyhez az elvnek semmi köze.

Az országgyűlési szabadelvűpárt tartózkodása

annál esodálatosabb, mert merev ellentétbe helyezkedik a vidéki rokon pártokkal. Eddig 91 szabadelvű választókerület nyilatkozott meg a nemzeti jogok mellett, követelvén a magyar vezényszó diadalra jutását is, melytől pedig idefönn különösen fázna. 92-iknek az elmúlt héten a besztercebányai szabadelvűpárt csatlakozott az ismeretes debreczeni határozathoz.

Az országgyűlés többi pártjai szintén csak hallgatnak. Harczra készen várják az új kormányelnököt, a kinek személyét ezidőszert mélységes homály fedi.

A visszatartott katonák.

A harmadik évfolyamu legénység visszatartása itt-ott nehézségekbe ütközik. A magyar ezredekben elégtelenség tapasztalható, melyet néhol elég megfontolatlanul a civil közönség is segít szítani. Így történt a sajnálatos eset Sopronban és kisebb mértékben Szegeden.

Máskülönbön törvényes uton is történnek lépések a három évet szolgált katonák tervezett visszatartása ellen. Így például a vidéki törvényhatóságok szapora egymásutánban intéznek fölíratot a kormányhoz és az országgyűléshez, hogy sürgősen keresse a megoldást, miáltal a katonák kénytelen szolgálata is mihamar véget érne.

Odaát Ausztriában nagyobb galibát okoz a hadügyminiszter visszatartó rendelete, mint nálunk. A katonaságot fellovalják a szocialista és a magyar gyűlöllő pártok, úgy hogy már ott is történtek kaszárnai tüntetések. A helyzetet egyébként politikai célra is kihasználják s ma már sűrűn emlegetik a gazdasági különválás szükségét Magyarországtól, melyet ezzel a szálló igével fejeznek ki: *Los von Kossuth!* (Váljunk el Kossuthtól!)

Az osztrák felfogásra és Magyarország elzsidósodására egyaránt jellemző a przemysli 10-ik gyalogezred egy főhadnagyának a beszéde, melyben az öreg katonákat a továbbszolgálat szükségéről felvilágosította. A beszéd így hangzik:

— Harmadik évfolyamu katonák! Nektek most tulajdonképpen haza kellene mennetek, de hogy nem mehetek, annak egyedül a zsidók az oka. Osztrák és különösen galicziai zsidók kivándorolnak Magyarországra, a hol megmagyarosodnak és Ausztria ellen agítálnak. A zsidók, a kik Ausztriában csak házalók, Magyarországon nagy urak lesznek és nagy állásokba jutnak és ezért harczoznak Ausztria ellen. A magyarok sohasem fogják azt megkapni, a mit követelnek, mivel azonban a magyarokkal semmit sem lehet békésen elintézni, nemsokára kénytelenek leszünk ellenük szigorubban eljárni. Be fogunk vonulni Magyarországra és jól el fogjuk verni ezeket az embereket, aztán rend lesz. Ezért legyetek minden pillanatban elkészülve arra, hogy Magyarországra fogtok masirozni és ott verekedni fogtok és ha majd harcra kerül a dolog, úgy jussen eszetekbe, hogy a zsidók okozták.

Mondani se kell, hogy az osztrák tiszt nagyon is elveti a sulykot, a midőn bennünket elpáholással fenyeget, de viszont a zsidókra mondott szavai, sajnos, igazságot tartalmaznak.

Tisza István legújabb szerepe.

Nagyváradon a vármegyei törvényhatóság szerdai közgyűlésén megint megszólalt Tisza István és pedig szokása szerint oly hangon, a mely a nemzetnek nem kedves, csupáncsak Bécsnek. A katonai követelések dolgában indítványt adott be s ebben a

magyar vezér egyáltalán a alappal össze a ki a katon (de mi nem t pártnak azt a czím helyébe A béke embe határozati jav be békés utó óvakodjunk m

Ezt az o hivi egyhang

A pénz állami bevéte ugyancsak él esztendő más koronával ke a mult év má vényenkivüli bevétel volt a korona, az ö ez pedig 45 a mi jó rés Kárára van a egyes polgár szolgálja, ha az adófizetés most apasztja habár nem m fog tudni fiz közül?

A mag semmisítette tást, mely a A választásr ezzel megsé törvény elői mében most

A köz

A mag emelt a ker kormány, de nyomja a r holott a dele a magyar ip minden ipari a közös kü

magyar vezényszó kérdését nem tartja sürgősnek és egyáltalán a mostani nemzeti követeléseket a 67-es alappal összeférhetetlennek mondja. Dicséri Bánffyt, a ki a katonai nevelés dolgában nagyon sokat tett (de mi nem tudunk róla) és kiemeli a szabadelvűpártnak azt az „érdem“-ét, hogy a császári királyi cím helyébe a császári és királyi címet hozta be. A béke emberének vallja magát s ez alapon azt a határozati javaslatát ajánlotta elfogadásra, hogy várjuk be békés uton a lassu és fokozatos fejlődést és *óvakodjunk minden messzebb menő törekvéstől!*

Ezt az osztrák izü javaslatot Tisza biharmegyei hivei egyhangulag elfogadták.

Az ekszleksz kára.

A pénzügyminiszter kimutatást készített az állami bevételekről s ebből kitűnik, hogy a polgárok ugyancsak élnek az adónemfizetés jogával. Az idei esztendő második negyedében 3 millió 753 ezer 547 koronával kevesebb folyt be az állampénztárba, mint a múlt év második negyedében. Ez tisztára a törvényen kívüli állapotnak a következménye. Az összes bevétel volt ebben az időszakban 232 millió 256,816 korona, az összes kiadás 278 millió 248,926 korona, ez pedig 45 millió 992,110 korona *deficitet* jelent, a mi jó részt az ekszleksz állapotnak köszönhető. Kárára van az ekszleksz az államnak, de kárára az egyes polgároknak is. Azért mindenki a maga javát szolgálja, ha néhány hét előtti cikkünk (Hogy állunk az adófizetéssel?) értelmében tehetsége szerint már most apasztja adótartozását. Most még tud fizetni, habár nem muszáj; de elkövetkezik az idő, hogy nem fog tudni fizetni és — muszáj! Melyik jobb a kettő közül?

Megsemmisített választás.

A magyar királyi közigazgatási bíróság megsemmisítette a nagybecskereki városi képviselőválasztást, mely a múlt év novemberében tartatott meg. A választásnál a szavazólapokat megszámlálták s ezzel megsértették a választás titkosságát, mit a törvény előír. A közigazgatási bíróság ítélete értelmében most új választás lesz Nagybecskereken.

A közös hadsereg és a magyar ipar.

A magyar gyáriparosok szövetsége panaszt emelt a kereskedelmi miniszternél, hogy a közös kormány, de főképp a közös hadügyminisztérium elnyomja a magyar ipart az osztrák ipar előnyére, holott a delegáció egy határozata azt mondja, hogy a magyar iparnak a kvóta arányában kell részesülni minden ipari szállításhoz és megrendelésnél. Csakhogy a közös külügyminisztérium és a közös számszék

építkezéseinél és azok berendezésénél, a papiros- és nyomtatvány-szükségletük beszerzésénél *egyszerűen mellőzik a magyar ipart*. Az okkupált tartományokban is csak igen csekély mértékben jutunk szállításokhoz, ellenben a boszniai állami művek Magyarországon kiméletlen versenytársai a magyar magániparnak. Sérelmes ránk nézve az is, hogy a katonai kormányzat által berendezett gyárak mind Ausztriában vannak s munkásaik és egyéb alkalmazottjaik mind osztrákok. A hadihajók építéskor következetesen megfelelnek a közös kormány arról, hogy a magyar kincstárnak is vannak vasművei, melyek éppen olyan jó ágyukat és hajópénzcelokat tudnának csinálni, mint a pilzeni witkovitzi osztrák telepek. A mit a kincstári katonai gyárak nem pályázat, hanem vásárlás útján szereznek be, (s ez is milliókra rug), abból is csak Ausztriának van haszna, mert a katonai gyárak Magyarországon sohasem vásárolnak semmit. Megtörténik, hogy egy-egy hadihajó építéskor Ausztriában öt-hat millió koronát elköltenek, valamelyik magyar gépgyárban rendelnek száz korona áru vaszeget, vésőt és kalapácsot. Sokszor fel se szólítják a magyar iparosokat a szállításban való részvételre. A magyar Gyáriparosok Országos Szövetsége ezeknél fogva e sérelmek orvoslását kéri.

Szociálista gyűlés.

A budapesti szociáldemokraták vasárnap délutánra összehívták a népet a helyzet megbeszélésére. A nép elmaradt, de az unatkozókiskorúak és az elvtársak félrevezetett tömege jócskán összecsendült. Ezeknek aztán Bokányi pártvezér hosszú és dörögdelmes beszédet mondott. Megbirálta a politikai pártokat és többek közt Kossuthékat nem minden alap nélkül vádolta azzal, hogy harmincz éven át a népet semmit sem tettek. Gazdasági politikájuk, úgy mond, — nincs. A népjólétre szükséges intézményeket nem iparkodnak megvalósítani. Csupán csak meddő politikát és üres szóharcot folytatnak.

Egyetlen tettük az egyházpolitika volt. E helyett is jobb lett volna, ha a földhöz ragadt nép kis ingatlanát és ingóját megmentik az árveréstől s a gazdákat megszabadítják az uzsorától. De bizony ezzel édeskeveset törődtek.

Bokányi uram itt véletlenül fején találta a szöveget. De máskülönben a régi, elkoptatott szövegeket használta ő is, támadván a fennálló társadalmi rendet tajtékzó szájjal.

Ez a szociálista gyűlés azért is nevezetes volt, hogy néhány külföldi szónok is felszólalt a „bűnös polgári társadalom“ szidalmazására. A hallgatók lelkesen éljeneztek, ámbar egy szót sem értettek a francia és olasz beszédekből. Ez is jellemző.

Iső magyar hangszergyár villamos erőre berendezve Stowasser J. Cs. és kir. udvari hangszergyáros, a cs. és kir. közös és a m. kir. hon- véd hadsereg egyedüli szállítója BUDAPEST, II. ker., Lánczid-utoza 5. szám.	• Első kézből legjobban vásárol • Legnagyobb választék az összes hangszerekben. hegedűk, gordonkák, bögök, fuvolák, trombiták, czimbalmok, saját találmányu tárogatók 30 forint-tól fölfelé. Harmonikák legjobb, elpusztíthatatlan hangokkal, különlegesség acélhangu zenekari harmonikákban; saját mintáink.	Teljes zenekar * felszerelése * előnyös feltételek mellett a legjutányosabb árban szállítatik. Képes árjegyzék a) hangszerekről, b) harmonikákról, ugyszintén harmóniumokról ingyen és bérmentve; csak megnevezendő miféle hangszerről kívántatik.

Politikus nemzet.

Mi kedveltebb minálunk mint a kártya,
Káromkodás, cigány, zsidók szidása?
Minek van mindenütt biztos keletje,
Korcsmába', klubba', künn tanácsterembe'?
Mi képes a magyart úgy föltüzelni,
Hogy falnak kész rohanni valamennyi?
Mi mérgez meg családot, társadalmat?
Mi vet szünetlen gáncsot a magyarnak,
Hogy azt mondják honára: Ázsia?
Kimondjam-e, hogy a — politika!

Oh Göthe, bár csudálom lángeszed',
Igazságod biz' még se volt neked,
Midőn bölcs elméd úgy okoskodott:
Versben politizálni rút dolog.
Költők királya, te nem ismeréd
Árpád politizáló nemzetét;
Különben meg vagyok győződve róla,
Hires mondásod változtatva szólna!
Politizálás rút versben, papíron,
De legrutább, ha gyakorlom, nem irom.
Nálunk versnél úgy sínes ártatlanabb
Portéka: olvasatlanul marad.
Lehetsz oly bölcs, mint Salamon király,
Lenéz a kortes, ki politizál
És többre tart egy rossz programbeszédet,
Mint minden tudományt és bölcseséget.

De bezzeg másnak tűnsz fel néki egyben,
Ha dikkézöl ordító tömegben,
Ha népgyűléseken tudsz „szólnokolni“,
S nagy garra értesz hangoztatni holmi
Kopott, erőtlen szópuffancsokat.
(Idézhetnék, ha kedvem vón, sokat.)
Ha tollat forgatsz, pár lapos vezércikk,
Biztosra foghatod, számodra tért nyit;
S ha nagy korú vagy és ki van fizetve
Adód, bizton bejutsz a parlamentbe.
Országház! oh ígéret földe te!
Rajtad függ milliók sóvár szeme.
Mert nem igaz magyar, kinek szemében
Más pálya is van, Isten úgy segítjen!
Cicero mondta, hogy ki mihez ért,
Annak szentelje minden idejét.
Nálunk? Az is, ki három oskolát
Végzett s nem lát az orránál tovább,
Még csupasza áll s már korteskedik.
Kész kis Kossuth (álmában!) mindegyik.
De ott, a hol dolgozni, tenni kéne,
Rögtön megcsappan hirhedett erélye
S kisül, hogy csak a Pató Pál fia,
Vagy „ama bizonyos csizmadia.“

És bárhová menj édes honfitársam
Egyben botolsz meg: a politikában.
Magyar vért többé nem hoz semmi lábba,
(A bort kivéve) csak kortes-kokárda.
A honleány se buzdul már ma másan,
Csak képviselői beszámolóson.
Egy pálya van csak, egy cél, egy dicsőség!
Választókerület, képviselőség.
Beszélhetek, ti józan emberek,
Hogy ide orvos kell, a nép beteg,
Kereskedés, ipar lassan halad,
S a mi van is, német kézben marad;
Hogy irodalom és művészetek

Csak kegyelemkenyéren tengenek;
A magyarok minderre rá nem érnek,
A míg az ország házában beszélnek.

Igy látva téged, édes magyarom,
Erősen bizom benned, mondhatom;
Történjék bármi e czudar világon,
Te csüngj tovább kedvelt politikádon.
Ha eddig nem volt képes tönkre tenni —
Örökké élsz, nem öl meg soha semmi!

Reviczky Gyula.

UJDONSÁGOK.

Mai tárczarovatunk kétannyi helyet foglal el, mint egyébkor. Ezzel egy ígéretünket váltjuk be. Megígértük ugyanis, hogy a politikai nyári szünet idején kárpótolni fogjuk olvasóinkat az olykor elmaradt tárcza-olvasmányokért. De minthogy épp a nyáron nem szünetelt a politika, csak most van alkalmunk a tárcza rovatot megkettőzni. Ezzel egyuttal befejeződik az *Énekesnő*, melyet nyomon fog követni több kisebb-nagyobb erkölcsnemesítő és mulattató történet.

A király Galicziában. Vasárnap érkezett meg a király a galicziai hadgyakorlatok helyére. Az országban mindenfelé lelkesedve fogadták. Lembergben a tartományi marsall üdvözlésére azzal felelt a király, hogy „*ama sok nehéz nap után*, a melyen a közelmúltban Budapesten átestem, *üdülés* rám nézve ez a mostani utazás.“ Hétfőn és kedden a király végignézte a hadgyakorlatot, azután visszautazott Bécsbe Vilmos császár fogadására.

A német császár Baranyában. Vilmos császár vasárnap *Frigyes* főherczeg bélyei birtokára érkezett s néhány napig a főherczeg társaságában szarvasokra vadászatot a karapanesai vadászterületen. A német császárnak ez a harmadik látogatása magyar földön. Szerdán a magas vendég elbucszott Frigyes főherczegtől s egyenesen Bécsbe utazott, a hol három napig volt királyunk vendége.

A pápa hugai. X. Pius pápa három nő testvére: *Mária* (58 éves), *Amália* (57) és *Róza* (55), már átköltöztek Velenczéből Rómába. A szerény nőket sok előkelő hölgy kísérte ki a velenczei pályaudvarra, a hol harmadosztályu jegyet váltottak, de az udvarias vasutársaság egy szalonkocsit bocsátott rendelkezésükre. A jóllelt kisasszonyok Rómában az Angyalvár körüli új városrész egy kis villájában laknak. Mária sokszor megfordul a Vatikánban, mert a konyha főfelügyelete ő reá van bízva. A velenczei eledeleket sajátkezüleg fogja készíteni, mert ezeket nagyon kedveli a pápa. — X. Pius többi férjnel levő testvére: *Lucia*, *Antónia* és *Teréz*, a kik egyelőre

községük
trafikosné
falusi fölk
restyés n
családoka

Ara
szép arat
volt, mel
fordítják.

Köz
községbe
a skarlát
szörnyen
részében.
alakult a
püspök
terjedése

A
hogy a m
vény alól
séges álla
nek igazs
tiltott kár
nevü tan
niszter?
becsukatt
oldenburg
a térkép
vetkezett
csére a r
az majd

Kü
külföldi
szágyükl
a főváros
örvendtel
egyikük
(francia
Viktor (c
vetségtar
megjelen
és heves
Apponyi
hogy eze
fővárosb

Tü
tüntetés
A tüntete
az elkes
zölték a

A K

Az inté
Ezért
terhén.
Kölcsön
intézet
visszat
minden

községükben maradnak. Az egyik korcsmárosné és trafikosné, a másik egy sekrestyés felesége, a harmadik falusi földmivelő kisiparosnak a neje. Különösen a sekrestyés nagyon büszke, mióta sógora pápa lett. Ezeket a családokat Isten igen sok gyermekkel áldotta meg.

Arató ünnep. A somorjai gazdakör szeptember 6-án szép arató ünnepet rendezett. Az erdőben nagy mulatság volt, melynek tiszta jövedelmét a „gazdakör“ javára fordítják.

Község gyermek nélkül. A nógrádmegyei *Szokolya* községben *egyetlen egy gyermek sincs*, mindet elpusztította a skarlát nevezetű gyermekbetegség. Ez a járványos baj szörnyen terjed Nógrádmegyében és Pestmegye felső részében. Az összes iskolák zárva vannak. Vázott megalkult a járványbizottság, mely *Csávolszky József* cz. püspök elnöklésével erősen dolgozik, hogy a járvány terjedését megakadályozza.

A kártyás miniszter. Nem egy példát tudunk arra, hogy a miniszterek is szeretnek az önmaguk alkotta törvény alól kibujni. A legujabb példa ez: A német szövetséges államok egyikének, az oldenburgi nagyhercezségnek igazságügyminisztere nagy kártyás s kedve telik a tiltott kártyajátékokban. Ezt a visszás dolgot egy Ries nevű tanár az ujságban megróttta. S mit tett erre a miniszter? Ahelyett, hogy elszégyelte volna magát, rögtön becsukatta a tanár urat. Hm! Eddig azt hittük, hogy az oldenburgi nagyhercezség Európában fekszik. Legalább a térkép ezt mutatja. De most, az eset után joggal következtethetjük, hogy még Ázsiába sem illik bele. Szerencsére a német császárnak is van beleszólása az ügybe, az majd rendet csinál.

Külföldi képviselők Budapesten. Mult héten 170 külföldi képviselő járt Budapesten s mint a magyar országgyűlés vendégei, vigan töltötték napjaikat. Megnézték a főváros látnivalóit s mindenütt szíves vendégszeretetnek örvendtek. Ámde a magyaros vendéglátást nem mind-egyikük érdemelte meg. Így például *Sorgue* asszony, (francia író) *Fournemont Leo* (belga képviselő), *Lollini Viktor* (olasz képviselő) és *Brüstlein Alfréd* (svájci szövetségtanács tagja) azzal hálálták meg a barátságot, hogy megjelentek a budapesti szociálisták vasárnapi gyűlésén és hevesen megtámadták a magyar politikai pártokat, és *Apponyi Albert*et is, a ki pedig igen sokat buzgólkodott, hogy ezek az emberek jól érezzék magukat a magyar fővárosban. Ilyen a szociáldemokrata tisztesség!

Tüntető katonák. Sopronban vasárnap este erős tüntetés volt a katonai szolgálat meghosszabbítása ellen. A tüntetést a polgárság rendezte, de résztvettek benne az elkeseredett öreg katonák is, a kikkel ép az nap közölték a kaszárnyában a hadügyminiszter rendeletét. A

katonák lelkét a híradás fölzaklatta. Egy csomó elment a függetlenségi népgyűlésére s ott a polgárság együtt zajongott a katonasággal. Este aztán az óriás tömeg bejárta a várost s beverte a főtisztek ablakait. A katonák között volt huszár, baka, tüzér, honvéd és pék, kik levették csákójukat, hogy ne lehessen rájuk ismerni. Nem is csipett el közülök egyet sem a kiküldött őrzőket, de azért megindult a vizsgálat a tüntetők kinyomozására.

A hősködés vége. A mult héten egy czirkusztársulat jött Érsekújvárra. A komédiának sok nézője akadt s a czirkuszos följánlott száz koronát annak, a ki öt birkózásban legyüri. Tüstént kiállt a küzdőtérre egy *Vörös Lajos* nevű erős ember s a nép is biztatta, hogy ne féljen. A küzdelem megkezdődött, *Vörös* keményen védekezett, de egyszerre nagyot nyekkent a földön. *Vörös Lajos* valahogy föltápaszkodott, haza vándorogott s másnap meghalt belső elvérzésben. A czirkusztrup pedig fölszedte sátorfáját s most a hatóság sem tudja, merre jár. A virtuskodás áldozatát négy árva siratja.

A kerepesi-uti nagy tüzvéznek egy újabb áldozatát találták meg péntek éjjel. A szörnyen összeégett halottat a törmelékek alól ásták ki az építő munkások, kik a ház újjáalkotásán dolgoznak. A halott czipőjéről és ruhamaradványairól fölsimerték *Reichner Simont*, a párisi áruház egyik alkalmazottját. Ezzel az áldozatok száma tizenegyre szaporodott.

A Rókus kórház igazgatósága érdekes részletet derített ki a katasztrófa egyik áldozatára, *Szabó Mari* cselédeányra vonatkozóan; kit ezen a néven a többi halottal együtt eltemettek. Megállapították, hogy nem *Szabó Marit* temették el, hanem *Győri Mária* tarjai születésű leányt.

Zsidó bíró. Többször volt már alkalmunk példákkal kimutatni, hogy a zsidófaj nem alkalmas a bírói tisztség betöltésére. Igazságot mérni nem oly könnyű, mint sót vagy vásznat. *Pejacsevich Tivadar* gróf, az új horvát bán mindamellett azzal kezdi meg kormányzati működését, hogy a zsidó *Heim Tivadar* terjesztette elő ő felségének kinevezésre a mitroviczai törvényszék elnöki állására. A kinevezés már megtörtént s ennél fogva a zsidólapok jóakaratulag veregetik a bán vállát.

Lányok sorsa idegenben. Bukarest román főváros rendőrhatalósága ujabban tömegesen toloncolja haza azokat a székely cselédeányokat, kik utlevél nélkül jöttek át a határon. Még azok is büntetést kapnak, kik ilyen leányt szolgálatba fogadnak. Hát biz az nagy szégyen egy leányra, ha rendőrkiisérettel kell hazájába visszatérni, de ebben legtöbbször a szülők a hibásak. Sok szülő utlevél nélkül vagy hamis passzussal lopja át gyermekét a határon. Ezt többé ne tegyék, mert a mint tapasztaljuk,

A ki birtokára jelzálog-kölcsönt

akar fölvenni, forduljon bizalommal a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézetéhez Budapest, V., Géza-utóza 2. sz. (saját ház).

Az intézet egyaránt ad nagy és kis jelzálogos kölcsönöket, főczélja azonban, hogy a közép- és kisbirtokokon segítsen. Ezért kölcsönöket már 300 koronától kezdve ad. A ki sulyos kamatot fizet tartozása után, az intézet olcsó kölcsönével segíthet terhén. Az előző hitelezőket az intézet a kölcsönből fizeti ki s mérsékelt díjért minden, a kölcsön körüli teendőket ellát. Kölcsönök a földbirtok fele értékéig 20, 30, 40 vagy 50 évi törlesztésre engedélyeztetnek. Ha az adós pontosan fizet, az intézet a kölcsönt föl nem mondhatja, az adós azonban tartozását akár egészben, akár részben bármikor minden díj nélkül visszafizetheti. Az intézet jelenleg 4⁰/₀-os és 4¹/₂⁰/₀-os záloglevél kölcsönöket ad s a 4¹/₂⁰/₀-os kölcsönök egyik módját minden levonás nélkül készpénzben fizeti ki. A kinek kölcsönre van szüksége, forduljon bizalommal az intézethez, mely egyszerű levélre bárkinek szívesen ad fölvilágosítást.

az ilyen könnyelműségnek rossz vége szokott lenni. De különben is óvakodni kell attól, hogy leányainkat idegenbe küldjük s ott egymagukra hagyjuk. Felügyelet nélkül és idegen környezetben a legtöbb leánynak a lelki tisztasága elvész; mire való hát őket kitenni a kísértésnek?

A próféta föltámadása. A konstantinápolyi muzulmánok körében nagy izgalmat keltett az a Medinából érkezett mese, hogy *Mohamed* próféta föltámadt, kiszállott mekkai sirjából és ezt kiáltotta: „*Allah, mentsd meg a népedet!*“ Persze, ennek a híresztelésnek nincs komoly alapja, de a török szörnyen hiszékeny, már t. i. ha a maga fajtáju embertől hall valamit, s így azt is elhiszi, hogy az a hat katona, ki a próféta sirját őrizte, az ijedségtől szörnyet halt. A szultánt állítólag nagyon kellemetlenül érintette ez a szárnyra kapott hír, melynek terjesztői bizonyára azt akarják elérni, hogy a szultán többet törődjön Mohamed népével és semmit sem adjon meg a birodalmában élő keresztény lakosságnak. Csakhogy ilyen keresztényellenes politikát manap nem lehet többé érvényre juttatni még Törökországban sem.

A fiatal Tisza-gróf vadászata. Tisza István gróf 18 éves fia, ifjabb Tisza István hétfőn több barátjával vadászgatott Geszten. Eközben a kis gróf fegyvere egy véletlen lökéstől elsült s a golyó egy tiz éves paraszt fiu koponyáját szétrombolta. A gyermek szörnyethalt. Tisza gróf rögtön jelentést tett az ügyészségnél.

Munkában eltöltött 25 év. *Horváth* János m. kir. közalapítványi erdővéd, kemeji lakos, október 1-én fogja megünnepelni hasznos szolgálatának *negyedszázados* jubileumát. A ki a maga kis körében ily hosszú időn keresztül megállja helyét, épp úgy rászolgál a dicséretre, mint a nagy feladatot teljesítő egyének. Isten áldását kérjük a jubiláló *Horváth* Jánosra, lapunk derék olvasójára!

Ötször termő körtefa. Egész Sárvár és környéke csodájára jár annak a körtefának, mely Kiss Lajos péntekfalvi vendéglős udvarában van. A terebélyes fa ezen a nyáron *ötödször* hoz virágot és gyümölcsöt. A gyümölcs téli körte lévén, a vendéglős rajta hagyta a fán s így most ötszörös termés látható rajta.

Statárium Travnikban. Mult héten hirt adtunk Travnik bosnyák város pusztulásáról. A város két részből áll. Egyik részt a törökök lakják, másik részt a keresztény osztrák és magyar lakosság, vagyis török szólásmód szerint „*svábok*.“ A rettenetes tűz a török városrészben ütött ki s azért volt oly szomorú vége, mert a török vallási elvakultsága odáig terjed, hogy az idegent még akkor sem engedi felesége közelébe, ha a szegény asszony mindjárt hamuvá ég is. A török tudja, hogy tűz esetén a katonaságot viszik oltásra, hát már jó előre állást foglal a háza előtt, hogy a katona át ne lépje küszöbét. Azt tartja ugyanis, hogy az asszonyok és gyermeknépségre majd vigyáz *Allah*, de már az az ő kötelessége, hogy feleségei arcát a sváb meg ne lássa. Így pusztult el Travnik. A pétervárad bakák a tűz kitörésekor rohamlépésben közeledtek a veszedelem helyére, de a törökök pisztolylyal és késsel állták utjokat.

Szept. 10-én azonban újabb tűz pusztított a városban s ez alkalommal leégett a keresztény városrész. A tüzet a bosszuálló törökök gyújtották, azt tartván, hogyha már *ők* kárt szenvedtek, hadd vesszenek az urak házai is.

E miatt a gyalázatosság miatt, no meg azért, mivel a lakosság föllázadt, *kihirdették a városban a statáriumot*. Sok elfogatás történt. Hogy mennyire fanatizálva van a nép, a következő eset is bizonyítja: *Appel* katonai kormányzó egy waggon kenyeret küldött a kárvallott törököknek, kik azonban visszautasították azzal a kijelentéssel, hogy *svábtól nem kell semmi!*

Gyöngyélet a bakaélet, de csak a nóta szerint. A valóságban rendkívül sokat szenvednek a szegény fiuk. Például az a másodszeri kánikula, mely szeptember elején ránk köszöntött, ismét szedett áldozatokat a hadseregben. A délmagyarországi próbaháboruban *tizenegy katona halt meg na, szurás következtében*. A 29-ik gyalogezrednek hat halottja, a 7-ik gyalogezrednek öt halottja van. Az ily szerencsétlenségek minden esztendőben előfordulnak. És csodálatos, a hadvezetőség mégsem akarja a bajnak elejét venni!

Háziasszonyok, elővigyázat! Az a rendkívüli kedveltség, melynek Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé évek hosszú során át örvend, mindég újabb silány utánzatokat hoz létre. Hogy ezektől s így hátrányuktól kellőleg megóvhassuk magunkat, kérjük mindenhol csakis a „valódi“ Kathreiner, és vizsgáljuk meg a csomagot minden vásárlás alkalmával, hogy rajta van-e Kneipp páter arcképe mint védjegy és a Kathreiner név.

Népek és nemzetek.

Egy istentagadó szobra.

Vakmerő bátorsággal folyik Franciaországban az egyház sértegetése. A szabadkőművesség már azt is kivitte, hogy a Jézus Krisztus istensége ellen hadakozó *Renan* „tudós“-nak emlékszobrot állítottak Treguier városkában, a *szekesegyház előtti téren!* A leleplezésen persze résztvett *Combes* miniszterelnök is és „*ünnepi*“ beszédében szokása szerint megint dühösen nekiment az egyháznak. Fröcskölte a sarat, de hát csupán magamagát sározta be. A hithű közönség erősen tüntetett az istentagadó emlékének megünnepelése ellen.

A macedon forradalom.

A háboru ideje mindinkább közeleg. Bulgária és Törökország között nyílt ellenségeskedés ütött ki. A hatalmak arra készülnek, hogy utoljára figyelmeztessék a bolgár kormányt, hogy ne bocsátkozzék veszedelmes kalandokba.

Mialatt a nagyhatalmi huzavona és örökös jegyzékváltás folyik, az alatt Macedóniában az apró, de azért nem kevésbé veszedelmes csatározások szakadatlanul napirenden vannak. A fölkelő bandák eddig több mint 200 falut dultak föl s a lakosságot részben felkoncizolták, részben földönfutóvá tették. A rend helyreállítására kiküldött török csapatok megfélekednek küldetésükről s békés keresztény falvakra rontanak, gyujtogatnak és rabolnak.

Az ilyen esetek persze még jobban tüzelik a harcias bolgárokat a további csetepatéokra. Vezérük *Szarafov* Boris, egy 33 éves lelkes fiatal ember, a kit vakon követnek. A nép *kral* *Boris*nak (Boris királynak) nevezi. Valamikor hadnagy volt a bolgár hadseregben. Ő az egész mozgalmnak a lelke s így nem csoda, hogy a török kormány óriási díjat tűzött ki fejére. Nemrég megsebesült, de azért beteg állapotában is ő vezeti a felkelést.

Megunt leánydiákok.

Németországban úgy látszik, megunták a leánydiákokat. A tudós tanárok ugyanis azt mondják, hogy a vizsgálatok mindig gyöngébbek lesznek, a mióta nőt is bocsátanak orvosi és egyéb tudományos pályára. A német császár se valami nagy barátja a diákkisasszonyoknak, mert kisült róluk, hogy többnyire tulzó szocziálisták és államfelforgató tant hirdetnek. Az egyetemek tehát egymásután hoznak szigorú rendszabályt a női tanulók ellen. Különösen az orosz leánydiákok beözönlését korlátozzák, mert az orosz leány keveset tud s e mellett jóformán valamennyi szocziálista, nihilista vagy anarkista. De nem is az a nőnek a hivatása, hogy a tudományt szolgálja, mert mint a fentebbiekből látszik, igen hamar ferde irányba csavarodik az esze. Az anyaszentegyház a nőnek sokkal magasabb hivatást jelöl ki a családban s a nevelés terén. A mely nő tehát más körben keresi életcélját, az ritkán boldogul s embertársait sem boldogíthatja.

Válság Szerbiában.

Idő kérdése, mikor fog bekövetkezni Karagyorgyevics trónjának összeomlása. De hogy előbb utóbb bekövetkezik, az bizonyos. A jobb érzésű tisztek elfogatása két táborra osztotta az országot. A királygyilkosok pártján áll a kisebbség, a csöcselék és a hatalomra lesők csoportja, míg a lelkiismeretes polgárok a megtorlást követelik, hogy a vérfolteltávolításék a nemzet becsületéről. Ezek többségben vannak.

Az elfogott tisztek dolgában most folyik a végtárgyalás. A hozandó ítélet után bizonyosan kenyértörésre kerül a sor a két fél között. Súlyos napok várnak Szerbiára.

Megtámadt apácák.

X Pius pápa elrendelte, hogy megválasztásának öröme *Róma* szegényei között százezer lirát osztanak ki. A kerületi plébánosok ajánlatára aztán a Vatikánban összeállították a szegények névsorát, a melybe valahogyan ál-szegények is belejutottak, a kik félrevezették a jóhiszemű plébánosokat. Így történhetett, hogy jó módu kereskedőket, háztulajdonosokat és előkelő hivatalnokokat vettek föl a segítségre szorulóknak közé.

Az alamizsna kiosztását apácákra bízta, s a jó lelkek valóban nem érdemelték meg azt, a mi velük történt. A Tiber folyó jobb partján lakik a büszke, de koldus trasteverei nép, a mely nem is tartja valódi rómainak a balpart lakosságát. Tehát joggal jutott volna ennek a százezer lira legnagyobb része. Az apácák hozzá is fogtak a pénz kiosztásához, a mikor a trasteverei népnek tudomására jutott, hogy az összegnek oroszlánrészét jómódu emberek kapták meg. Ez annyira fölháborította őket, hogy megtámadták az ártatlan apácákat; különösen az asszonyok voltak dühösebbek. Három apácát alaposan összekarmoltak, s erre a többi elmenekült a népdüh kitörése elől. Végre is néhány elfogás árán a rendőrségnek kellett a harcziasszonyokat megfékezni, a kiknek a férjei sem lévén tetlenek (két pártra oszolva, az egyik az apácák mellett volt), résztvettek az általános verekezésben.

Mai képünk.

Jegesmedvék. „Roppant érdekes de roppant rejtélyes kép!” — mondják bizonyára olvasóink, ha azt az ábrázolt, hajófedélzeten lévő kilencz jegesmedvét megpillantják.

— Talán bizony valami állatseregletet szállít a hajó, fogják önök mondani . . .

Nem! Éppenséggel nem!

Makarov orosz viceadmirális nemrég nagyobb expedíciót végzett, vagyis tanulmányi kirándulást tett a „Jermak” nevű hatalmas jégtörőhajón a magas északi lakói közé, északi Szibériába.

Az expedícióban többen résztvettek **Makarow** hajóján, a kik között nemcsak rideg tudósok és műkedvelő fotográfusok, hanem szenvedélyes, bátor vadászok is voltak.

Nos, hát a jeges tengeren való kirándulás kitünően sikerült.

Legnevezetesebb eseménye az expedíciónak az a kilencz valószínűs, eleven jegesmedve volt, a melyeket a „Jermak” hazafelé szállított.

A jegesmedvéknek ügyesen hurkot vetettek a nyakukba s csigával kötélrel fölhúzták őket a fedélzetre, a hol aztán a fönti képen látható módon elég kényelmetlen helyük volt, míg csak haza nem értek, a hol aztán a ketrecz már várta őket.

Közgazdaság.

Gazdag gyümölcsstermés Máramarosban.

Az idén olyan gyümölcsstermése van Máramaros megyének, a milyen évek óta nem volt. A gazdák, a kik jobb években 6—8 száz koronát szoktak gyümölcsért bevenni, most 1500—2000 koronát is kapnak érte. A gyümölcs-, de különösen a szilvatermés oly nagy, hogy a fákat több felől meg kellett támasztani, nehogy a nagy súly alatt összeroskadjanak. Eddig is az egész megyében a gyümölcs után való jövedelem meghaladja a millió koronát.

Szikes föld megjavítása. Darányi miniszter megbizta szakembereit, hogy az alföldi szikes területeken tanulmányozzák, hogy az öntözéssel milyen mennyiségben válik ki a só s az öntözött szikes földeket milyen eredménnyel lehet mezőgazdasági megmunkálás alá venni? A hozzáértő szakferfiak megállapították, hogy az öntözés a szikes rétet megjavítja, mert a víz nagymennyiségű só-t mos ki a földből. A tapasztalatok azt is mutatják, hogy a szikes nem mindig káros alkatrésze a szikes talajnak, hanem sok helyen alárendelt szerepet játszik. Itt csak a kimosás segít, ellenben a gipszezéssel nem sokat érünk el. Azonban a szikes talaj megjavítására vonatkozóan még igen sokat kell tanulmányozni és próbálni, ha eredményt akarunk elérni. A tanulmányozást a jövő héten tovább folytatják.

Budapesti legolcsóbb gabonaárak.

Buza: Tiszavidéki uj 7.40 fejrmegeyi uj 7.40 pestmegevidéki uj 7.30 bánási 7.30 bácskai uj 7.45 A mult hét óta az árak estek.

Árpa: 5.40 kor. Az árak szilárdabbak.

Rozs: 6.00 kor. Az árakszilárdabbak.

Zab: 5.50 kor. Az árak szilárdabbak.

Tengeri: belföldi: 6.20 kor.

Az árak 50 kilogrammonként értendők.

Szerkesztői üzenetek.

L. M. Akác. Az eperjesi pénzügyigazg. engedélyétől függ. De nem hisszük, hogy megkapná, mert nem tudja kérelmét megokolni. A mit levelében nekünk ír, az nem elégséges. Különben ha nem sajnálja a költséget és fáradságot, ám próbálja meg. — H. J. Alsó-Zsolca. 1. Az előfizetés erre az évre rendben van. 2. Mai számunkban megtalálja. — K. J. Duna-Radvány. Mindig lelkiismeretesen szoktuk a hozzánk beküldött sorsjegyszámokat a húzási jegyzékben megkeresni. Az ön sorsjegyei eddig még nem nyertek. — O. F. Zseliz. Hízás alá fogott baromfinál gyakori az étvágytalanság, melyet önmagától muló emésztési zavar idéz elő. De ha az étvágytalanság többször egymásután mutatkozik, a hizlalást abba kell hagyni s az állatot szabadon kell eresztetni. Hadd mozogjon kedve szerint a szabadban és éljen zöld takarmánnyal, a míg meg nem javul. — B. I. Pázmánd. Multkori cikkünket a hitelszövetkezetekről figyelmedbe ajánlom. Ebben is találsz a kívánt dologra utbaigazítást. — P. B. Azt az egyházellenes könyvet katolikus ember nem veszi kézbe. Tehát nem is mondjuk meg, hogy hol kapható. — 3422. szám. 1. Tegyen szóbeli panaszt a postamesternél. Ha az nem használ, adjon be írásos följelentést a postaigazgatóságnál. 2. Az állattenyésztési felügyelő (Gödöllő) díjtalanul megküldi egyszerű levélbeli megkeresésre a kívánt alapszabálytervezetet s a további szükséges tudnivalókat is megírja. 3. Elintéztük. Most már nyugodtan várja be, míg visszaérkeznek az okmányok. — „100”. Tessék hirdetést közzétenni a „Társulati Értesítő”-ben, (Budapest IV., Molnár-utca 11.) ott esetleg megtudhatja, van-e betöltendő állás valamerre? Erre nézve mi magunk nem szolgálhatunk. — Több levélre legközelebb felelünk.

M. kir. szabadalom és védjegyek által védve.

Egészsége érdekében

figyelmeztetjük tisztelt olvasóinkat, hogy székrekedés (dugulás) esetén a legenyhébb hatású czukorkaizű kitünő hashajtó, a dr. Vámosy egyetemi m. tanár által felfedezett és m. kir. szabadalom által védett és védjegyzett „PURGO”, a mely nemcsak felnőtteknek, de gyermekeknek, sőt csecsemőknek is adható kitünő eredménnyel. Bizonyítják ezt ugy Magyarországon, mint a külföld legelőkelőbb egyetemi tanárai, kik közül felemlíthetjük Prof. dr. Biedert titkos tanácsost, Prof. dr. Kohls strassburgi, Prof. dr. Novak drezdai, Prof. dr. Tunncliffe londoni stb. stb. világhírű egyet. tanárokat. Nagy kitüntetés érte e zseniális magyar találmányt akkor, a midőn a „PURGOT”

Ő szentsége XIII. LEÓ PÁPA

vatikáni gyógytárába már többször rendelték.

»»»»»»»»» I doboz ára I korona. «««««««««

Kapható minden gyógytárban és a gyárosnál: „ANGYAL” gyógytár az egyetemi klinikának gyógyszerészáltoja

BUDAPEST, IX., Üllői-ut 39 b.

Hamburg = New-York Hamburg = Halifax (Canada)

Közlekedés kétszer hetenként.

Az indulások Halifax felé idejekorán közé lesznek téve.

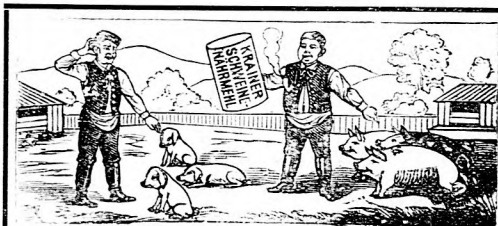
Express és postahajók őszi

menetrendje.

Szeptember 16. Moltke	Október 31. Deutschland
Szeptember 18. Patrician	Nov. 4. Auguste Viktoria
Szept. 25. Fürst Bismark	November 6. Patriczia
Szeptember 25. Phönixia	November 13. Blücher
Szept. 28. Deutschland	November 20. Pretoria
Szeptember 30. Blücher	Nov. 27. Graf Waldersee
Október 2. Pretoria	Deczember 4. Moltke
Okt. 7. Auguste Viktoria	Deczember 11. Deutschland
Okt. 9. Graf Waldersee	Decz. 11. Pennsylvánia
Október 16. Palatia	Deczember 18. Patriczia
Október 23. Moltke	Deczember 25. Blücher
Október 30. Pennsylvánia	

Az utazásra vonatkozó bármely kérdésre szívesen és minden nyelven azonnal válaszolunk. Aki utazni akar, forduljon hozzánk.

Falk és Társa Hamburg
Brandsende 23 a.

Krajnai sertés-táplisz.

Trnkóczy dr. tápláló-, hizlaló- és óvszere.

Gyarapítja és javítja a húst, a zsírt, a tenyészképességet, az egészséget. Egészséges sertésnek elég hetenkint egy kanálnyi az eledelébe.

50 filléres csomagokban kapható mindenütt, 5 csomagot 3 koronáért bérmentve postán küld a gyári főraktár:

TRNKOCZY gyógyszerháza Laibach, (Krajna, Ausztria).

Hatóságilag hitelesített elismerőlevelek naponta érkeznek.

Hajfiatalító

eddig utólérhetetlen szer, mely az ősz hajnak néhány nap alatt visszaadja eredeti színét és fényét, megszünteti a korpaképződést és hajkihullást, nem festőszer, nem piszkít, lemosni nem lehet. Negyedliteres üveg ára 3 korona.

Fülöp György-nél Budapest, Baross-utca 15. sz. és Török József gyógyszerházában, Király-utca 12.

— Ily esetről, gyermekem, semmit sem szabad figyelmen kívül hagyni. Ha talán tud valamiről...

— Azt kell hinnem, hogy a kisasszony elhallgat valamit. Mikor a tőrészre érte s ájultan dőlt karjaimba, sóhajtván ejtette ki ezt a nevet: *Bolnau*.

— Hogyan! — kiáltott föl a meglepett rendőrfőnök. — S ezt eddig elhallgatták? Ily fontos körülményt? De jól hallotta-e, hogy Bolnaut mondott?

— Becsületesre! — erősítette a leány és szívére tette a kezét. — Azt mondta: Bolnau, de oly fájdalmasan, hogy azt merem hinni, a gyilkost hívják így. De kérem, ne áruljon el.

A rendőrfőnök azt az elvet vallotta, hogy bünesetknél még a legbecsületesebb ember is gyanús neki. Bolnau kereskedelmi tanácsost — más valakit nem tudott e néven a városban — rendes életének ismerte, de van rá számos példa, hogy éppen azok, kiket a gyanu elkerül, adnak legtöbb dolgot az igazságszolgáltatásnak. Hát ha egy gyékényen árul Plantoval? ... Emigy gondolkozva haladt utján s a mint a széles utca közelében járt, eszébe jutott, hogy Bolnau épp ez időben szokott arra sétálni. Elhatározta, hogy kissé körültapogattja. Csakugyan, az utca végén föltűnt a tanácsos, a mint jobbra-balra köszöntget és eltrescel néhány pillanattal az ismerősökkel, majd mosolygva megy tovább... úgy látszik, jó kedvű. Körülbelül ötven lépésnyi távolban fölismerte a rendőrfőnököt s íme egyszerre elsápadt és egy mellékutczán át eltűnti parkodott.

A rendőrfőnök utána sietett és megállásra bírta. A tanácsos számi való figura volt. Színtelen hangon köszönt s emellett mosolyogni is próbált, de inkább görcsös vonaglás volt az, mint mosoly. Térdei inogtak, két fogsora össze ütődött.

— Ej! önt igazán ritkán látni. Több napja nem láttam ablakom alatt elhaladni. Nem jó színben van, mint látom. Oly sápadt! Takán beteg?

— Nem... Egy kis gyöngékedés az egész. Néhány napig csakugyan rosszul éreztem magamat, de — Istennek hála! — már jobban vagyok.

— Így, tehát beteg volt? Nem hittem volna. Vidám hangulatban láttam önt nem régen a vigadóbeli mulatságon?

— Persze, persze. De rákövetkező nap ágyba dőltem: régi bajom megkapott. Immar azonban teljesen fölépültem.

— Nos, akkor remélhetőleg a legközelebbi bálban ismét megjelen. Az utolsó lesz, tehát annál sikerültebbnek ígérkezik. Remélem, hogy ott találkozunk. Addig is, tanácsos ur, Isten önnel!

X.

— Nem fogok elmaradni! — kiáltotta Bolnau kétségbeesett arc kifejezéssel a távozó után... Ez gyanakszik! — mondta önmagához. — Ez tud valamit a művésznő utolsó szaváról. Bianetti már fölépült, de a gyanu még ott rágódik a rendőri szív mélyén.

megmentheti. Nagyságos ur városi orvos és így köteles a szállóbelli idegeneket fölkeresni.

Az orvos magába fojtotta kedvetlenségét; belátta, hogy ezt a kellemetlen utat meg kell tennie, magához intette Boloni karnestert s átadta neki az énekesnőt, maga pedig a kis ember kíséretében a Portugál szálló felé sietett.

XI.

Ejféli már elmúlt. A csöndes fogadóban szomorúan pislogtak a lámpák s az orvosnak fureca érzései támadtak, mikor a magános beteghez belépett. Kicsi hiba, hogy vissza nem ugrott. Annak a valakinek látta ő most a megtestesített, igazi alakját, a ki napok óta ébren is, álomban is szüntelenül foglalkoztatta fantáziáját. Hosszu, sovány, idősebb férfi feküdt az ágyon, hegyesvégű gyapjú hálósipkája szemébe huzva, keskeny melle, hosszú, sovány karjai flanelbe burkolva. Közvetlen a hálósipka alatt egy hatalmas, hegyes orr emelkedett ki a sárgás, csontos arc közepéből, melyet halotti arcnak vélhetünk volna, ha két szürke, szurós szeme nem árulna el csekélyke életet. Vékony ujjait befelé görbítette s az ágytakakarót vakarta örült nevetéssel.

— A sirját kaparja! — sugta a kis ember és fölírta a doktort merev bámulásából. Ugyanily alaknak képzelte ő Plantót; ezek a gronosz, szürke szemek, ezek a rossz lélekre valló vonások, ez a kiaszott, kisérteties figura olyan volt, a milyennek az énekesnő az elvetemült embert ábrázolta. De most eszébe ötlött, hogy onnan jön éppen, a hol Plantót letartóztatták. Elvégre másoknak is lehetnek szürke szemei. Aztán kell-e csodálni, hogy egy beteg megviseltnek, sápadtnak látszik? ... Onmagát nevette ki a doktor és végigsimitya homlokát, mintha gondolatait akarná elsimítani, az ágyhoz lépett. De hiába! hosszú évek óta először érzett betegágy mellett borzalmat és félelmet. Szinte érthetetlen volt előtte, hogy az irtózatból, bármint erőlködött is, nem tudott szabadulni és önkéntelenül összerendezte, mikor egy nedves, hideg kezét érezte a magáéban, a melyen egy darabig hiába kutatótt a pulzus után.

— Ez az ostoba! — morgott a beteg — bizonyosan egy doktort hozott ide nekem. Megbocsásson, de én sohasem tartottam nagyra az önök tudományát. Nem segít rajtam más, csak a génuai fürdők. Már megparancsoltam ennek a baromnak, hogy postakocsit rendeljen, mert még ma odébb álok.

— Persze, hogy odébb állsz, — gondolta a baromnak ezimzett hanem oda, hol üvöltés és fogsíkkorgatás léssen.

A doktornak itt kevés tennivalója akadt. A közeli halál előjelei viszzükörözödték a haldokló szemében, azonkívül a nyugtalan mozgulatok s az a makacs utazási vágy, a szabadba való kívánczóság is a gyors véget jelezték. Nyugodt fekvést ajánlott neki és megígérte, hogy hűsítő italt készít számára.

A beteg bosszusan nevetett.

Még utóbb csupa gyanakvasból megfigyeltet engem. Lépten-nyomon ravasz, idegen arcok lesznek körülöttem. Nem szabad szót kiejtenem, mert tüstént jelentést tesznek róla és fejtegetik. Oh Isten! mi lesz belőlem!... Pedig békén jámborul étem mindig.

A szerencsétlen Bolnau félme mind nagyobb lett, mikor arra a fogas kérdésre visszagondolt, mely a legközelebbi bált estét jelentette. „Bizton azt hiszi, hogy bűnös lelkiismeretem miatt nem merek majd az énekesnő közelében lenni. Azért is elmegyek és semmivé teszem a gonosz vádat. De mégis!... Nem fogok-e reszketni az ő közelében, nem félek-e pusztán attól a gondolattól: hátha azt hiszik felőlem, hogy a lelkiürdülések okozták remegésemet?... Ily zavaros gondolatok kínozták őt nap hosszát. Ámde érezte, hogy neki bátorságra van szüksége s szembe kell szállnia a veszedelemmel. A jelmez-kölecsönző boltból meghozatta magának a janinai pasa jelmezt, melyet minden nap magára öltött s a nagy tükör előtt bátor mozdulatokat gyakorolt be. Háló köntöséből bábót formált, melyet székre ültetett: ez jelképezte Bianetti kisasszonyt. Ő aztán pasának öltözve körülötte sétált, közeledett feléje és megszólitotta: „Végtelenül örvendek, hogy oly jól érzí magat!” Harmadik nap már remegés nélkül tudta előadni leczkéljét s nehezebb föladataira vállalkozott. Minden elfogultság nélkül, de annál több udvariasággal puncsot, czukorkát szándékozott neki egy tányéron áhnyutani. Lecke közben egy tányérra elhelyezett pohár vízzel gyakorlatozott. Kezében szörnyen zörgött a tányér reszkető kezében, ezt a gyöngeséget is leküzdötte és meglehetősen vigán tette hozzá: „Tisztelt kisasszony, szolgálhatnék kevés puncsossal s egy kis édességgel?” Pompásan sikerült; nem remegett. Janinai Ali pasa bátorságot érzett magában a bálba menni, noha félt.

Langé orvos magának tartotta főnn a díszöséget, hogy folyó-gyult betegét elsőnek vezesse be ismét a társaságba. A művésznő szívesen engedett neki, hisz forró hálával volt adósa annak az embernek, a ki híven s atyailag gondozta. Együtt jelentek meg az ünnepeken s az orvos jóleső érzéssel haladt a szép és érdekes leányka oldalán. — A b-i népség különös népség. Az első napokban a legelegánsabb szalonoktól kezdve le az utolsó csaptszékiig csak rosszat mondtak az énekesnőről. De a mikor tekintélyes férfiak álltak párjára és nagyvabecsült hölgyek nyilatkoztak mellette kedvezően, a szélkakas irányt változtatott s a b-i közönség mélyen átérezte a szegény gyermek sorsát és majd meghaltak az örömtől, hogy bajából fölépült. A terembe való belépésekor észre lehetett venni, hogy mindenki őt, az est királynőjét várja; örmökialtasokba törtek ki, tapsoltak éljeneztek, mintha ép most énekelte volna el a legnehezebb áriákat. Az orvosnak is kijutott része a köztetsésből, — ján — mondogatták — ő az az ügyes ember, aki megmentette.”

A tömegnek ez a kedvezése örömmel töltötte el a művésznőt. A szerencsekívánatok egybefolyó moraja elbódította és kicsibe mult, hogy el nem felejtette, hogy őt a komolyabb czél hozta ide

a terembe. Erre nézve különben élénken emlékeztették őt a nyomába toluú markos dominók, valamint a doktor kérdései, hogy nem látja-e még valahol a gyilkos szürke szemet. A doktornak s ő neki magának feltűnt, hogy egy magas sovány török folytonosan a közelébe igyekszik fétközni és valahányszor az álarozosok hulláma őt elsodorja, csakhamar ismét közelükben terem. Az énekesnő meglökte kísérőjét és szemével a pasa felé intgetett. Ő visszatartta az intést és odasugta: „Már régóta figyelem.” A pasa bizonytalan lépésekkel közeledett, mire az énekesnő erősen belekapaszkodott a doktor karjába. Az álarozos már egyezsen közel ért, szürke szemei merően kicsillogtak az álaroz alól és tompa hangon szólt meg: — Végtelenül örvendek, hogy tisztelt kisasszonyt ily kívánatos jöletben láthatom.

Az énekesnő ijedten fordult el. Mintha megremegett volna. A maszk is vissza hőkölt és eltűnt a tömeg között.

— Ez az? — kérdezte az orvos. — Szedje össze magát, most nyugodtan és eszesen kell viselkedni. Gondolja, hogy ő az?

— Még nem vagyok benne biztos, de azt hiszem, hogy szeméről ráismertem.

Az orvos megadta az utasítást a dominóknak, hogy ügyeljenek a pasára és tovább lépdelt hölgyével. Ámde alig tettek néhány lépést, a török ismét ott volt előttük, ámbár ezuttal kissé távolabb állt, mintha nem is az énekesnőt kerülgétné.

A doktor e perczben egyik átterembe vezette a kisasszonyt, hogy az ijedeleme egy esze teát rendeljen neki, — s a mint körülhézett, megingt csak a törökön akadt meg tekintete. Egy kis tányérekán egy pohár puncsot s néhány szem czukorkát tartott kezében és fénylő szemmel közeledett az énekesnőhöz, mialatt a pohár különösen zörgött a tányéron. A mint hozzáért, fölajánlotta az italt s az édességet.

Tisztelt kisasszony, szolgálhatnék egy kevés puncsossal és czukorkáival? Bianetti mereven tekintett rá és elsápadva lökte vissza a tányért.

— Oh a szörny! — az, ő az, meg akar mérgezni!

A janinai pasa némán és mozdulatlanul állt helyén, a védelemről már eleve lemondott és akarat nélkül engedte át magát a négy erős dominonak.

Ugyan e pillanatban erősen rángatta valaki a doktor fekete köpenyét. Megfordult s a Portugál szálló kicsi, nyomorék bérszolgáját látta fehér, jéd arccal maga előtt.

— Az Isten írgalmára kérem, orvos ur, jöjjön gyorsan az 53-ashoz, az ördög már készül magával ragadni a francia uraságot.

Mit feessz? — kérde kedvezetlenül a doktor és eltolni iparkodott magát a szolgát, mert az elfogott törököt a rendőrségre akarta kísélni. — Mi közöm hozzá, ha a sátn élveszi?

— De kérem, — felelt a kis ember majdnem ordítva, — talán

kereskedelmi tanácsos, Bolnau. Mindnyájan meglepetve tekintettek rá, de különösen a karmester bámult leginkább, amennyiben el is sápadt, el is pirult és elfordította fejét.

Planto, — kérdé a rendőrfőnök, — ismeri ezt az embert? A beteg, ki időközben lecsukta szemét, nagy nehezen felillantott és így szólt:

— Vigyen el benneteket az ördög! Nem ismerem.

A török keservesen nézett a jelenlévőkre. Majd siránkozó hangon így beszélt:

— Tudtam, hogy így lesz; már régóta sejtettem. De mondja csak, Bianettikisasszony, hogy tudott egy ártatlan embert bajba keverni?

— Mi történt ezzel az urral? — csodálkozott az énekesnő. — Nem ismerem. Rendőrfőnök ur, mit követett ő el?

— Kisasszony! a törvény nem ismer elnézést, kíméletet. Kegyednek ismernie kell Bolnau tanácsos urat. Komornája bevallása szerint, kegyed a gyilkosság idején az ő nevét kiáltotta.

— Persze, — nyögte ki a pasa. — Az én nevemet említette oly végtelen körülmények között.

Az énekesnő elcsodálkozott és mélyen elpirult. Azután nagy megindultsággal fogta meg a karmester kezét.

— Carlo, most beszélni kell, nem lehet hallgatni... Igen, uram én ezt a drága nevet említettem, de nem azt az urat gondoltam, hanem...

— Engem! — szólt a karmester és előre lépett. — Nevem, ha édes atyámnak nincs ellenére, Bolnau Károly.

— Károly!... Muzsikusz... Amerikai!... kiáltott fel a török és megölelte a fiút. — Eletedben most hallom tőled a legokosabb szót, melylyel nagy bajból szabadítottál ki engem.

— Ha így áll a dolog, — szólt a rendőrfőnök, — akkor ön szabad és nekünk ez ügyben csak Plantoval van dolgunk. — Az ágy felé fordult s ott látta az orvost, ki a gyilkos kezét fogta és komor nyugalommal tette le a takaróra. Azután lezárta a merev szemeket.

— Rendőrfőnök ur, ő már a legfelsőbb bíró előtt áll.

Megértették; s kifelé tartottak a halottas szobából. Mindnyájan átmentek a szomszédba, a karmester lakosztályába, hol az énekesnő vőlegénye keblén rejtette el arcát és zokogott. Az utolsó könyvek voltak, melyeket szomorú sorsa miatt hullatott. A pasa örömtől sugárzó arczeal járta körül a szép párt s úgy látszott, hogy valami nagy elhatározásra szánja magát. Egy darabig titkosan sugdosott az orvossal és aztán odalépett a szerelmesek elé:

— Kedves kisasszony, én sokat szenvedtem maga miatt. Neve met oly végtelen helyzetben említette, hogy most arra kérem, cserélje föl a magáéval. Kegyed tegnap a puncsot visszautasította, de vissza utasít-e most is, midőn jelenlévő Bolnau Károly urat, az én muzsikális fiamat bemutatom és felkérem, legyen élettársa.

A leány nem sokat ellenkezett. Örömkönyes szemmel csókolta neki kezét; aztán a karmester nyakába borult.

Fordította: Maróthi János.

— Nyugodtan fekszem? Ha fekszem, nem tudok lélekzeni. Ülöm kell, kocsiha kell ülnöm és el, messze el! Mit szól a kis ember, megrendelte a lovakat?.. Kis kutya, rendezted máhámát?

— Ah, uramatyám! — motyogott a csöpp ember, — most meg a máháján jár az esze. Igen, egy nagy csomó, súlyos vétket visz magával ez a szörnnyeteg. Mennyit káromkodott és mily istentelen beszédei voltak!

Az orvos újból megfogta a beteg kezét.

— Legyen bizalma hozzám, talán mégis segít a tudomány. A szolga azt mondja, hogy valami régi lősebe ujt meg. Mutassa.

Mormogva engedelmeskedett a beteg és mellére mutatott. Az orvos eltávolította a rossz kötést és egy szurási sebre talált a szív közelében. Különös! A seb nagysága és helyzete egyezett az énekesnő sebével.

— Fris sebesülés, tórshurás! — álmélkodott a doktor és gyana-kodva nézett a betegre. — Hogy jutott hozzá?

— Azt hiszi tán, hogy párbajoztam? Nem. Egy kés volt a mellénysebemben s ez kissé megkarczolt, mikor a lépcsőkről lebuktam.

— Kissé megkarczolta! — gondolta Lange. — Hiszen a halálát fogja okozni.

Közben limonádét készített és fölajánlotta azt a betegnek, a ki remegő kézzel emelte ajkához a poharat s látszott, hogy felüdült tőle. Néhány pillanatig csendes maradt, de mikor észrevette, hogy egy-két csöpp a takarójára csöppent, káromkodva kért egy zsebkezdőt. A berszolga egy kofferhez ugrott s abból egy zsebkezdőt vett ki... a doktor odapillantott s e perczben rettenetes gyauja támadt... ugyanoly kendő volt az, mint a minő az énekesnő lakásán hátra maradt. A kis ember odanyújtotta a betegnek, de ez visszalökte.

— Vigyen el az ördög, te barom! Hányszor mondjam, hogy előbb illatszert frecsents reá...

A szolga szót fogadott és erre kellemes illat áradt a szobában. Ez az illat volt érezhető a talált kendőn is.

Az orvos minden tagjában megremegett. Nem kételkedett többé, hogy Bianetti gyilkosával, Plantoval van dolga. Segedelemre szoruló beteg, hozzá még haldokló feküdt az ágyban, de a doktor mindazonáltal azt hitte, hogy minden pillanatban kipattanhat ágyából és torkon ragadja őt. Kalapja után nyult és elisietett erről a helyről.

A kis ember tartóztatta: Oh, nagyságos uram, csak nem fog vele egyedül hagyni? Nem tudnám elviselni, hogy ha most meghal és mint flanelbe burkolt kisertet hegyes hálóspikában kezd föl s alá járni a szobában. Az Isten szerelmére kérem, ne hagyjon el!

A beteg félelmetesen nyöszörgött, nevetett és közbe káromkodott is. Mintha a kis embernek ő is segítene visszatartani a me-nekülő orvost, kidugta egyik lábát a takaró alól és vékony ujjaival

kigyógyít m...
nek vissza...
nal meghossz...
ember életé...
Ha val...
elrontotta...
vagy pedig...
telése van...
elő, hogy...
par napi h...
jönnek több...
dalmis te...
György...
csontfájás...
csúsz, hasog...
szaggatás...
fájás, ideg...
vagy kéts...
den fájdalo...
test mege...
sül. Mint...
keverve ha...
fájást m...
használat...
vissza. — T...
életbalsar...
köhögés, ful...
idegességne...
sénél, sz...
egyéb be...
ha ználat...
György é...
ezen életn...
használt...
pedig a...
TEMESVÁR...
küld 3 k...
használati...
gyógyszer...
felüli rende...
ívegen rajt...

a doktor után kapott. De ez már nem tudott tovább ott maradni, mintha neki is kijutott volna az őrléthez, eltaszította magától a kis embert és szinte reptül kifelé. A gyilkos ijeszítő nevetése még a lépcsők alján is füllebe hatolt.

XII.

Másnap reggel kocsi állt meg a Portugál szálló előtt. Egy elfágyolozott hölgy és két idősebb ur szállt ki belőle.

— Főnn van már a főügyészségi jegyző ur? — kérdezte egyikük a pinczértől, ki a lépcsőn fölvezette őket. Ez igenlően válaszolt s az uri ember tovább beszélt: „És az igazán kiülönös intézése a sorsnak, hogy a lépcsőről lebukott és tőre a mellébe szaladt. Így legálabb nem menekülhetett el és csodálatos, hogy épp ön, Lange, került betegágyához.”

— Ugy van, — szölt a fátyolos hölgy. — De nem-e sajtáságos az is, hogy egyik zsebkezdőjét nálam felejtette, a másikat pedig akkor kért, mikor a doktor meg nála időzött. — Így kellett ennek történni, mondta a másik ur. — A szó itt fölösleges; így volt az megírva. De ebben a nagy zavarban majdnem elfelejtettem valamit. Mi van a janinai pasáival? Kísasszony nyilván tévedett. Szabatlábra helyezte, ugyebár? Ki az a szegény ördög?

— Fogva van, — felelt az első ur. — Meggyőződtem felőle, hogy a gyilkos büntetése, kinék régóta a nyomában vagyok. Idehozattam őt is, hogy szembeishessem a gyilkossal.

— Lehetetlen! — kiáltott fel a hölgy. — Egy czinkostárs?

— Igen, igen, — erősíti az uri ember ravasz mosollyal. — Én sokat tudok, ha nem is jelennek be mindent. De ime, megérkezünk, itt vagyunk az 54-es szoba előtt. Kísasszony, legyen kegyes egyelőre az 54-esbe átmenni, a karmester megengedte és remélhetőleg nem dobja ki kegyedet, — jóálllok érte. — Majd hivatom, ha a kihallgatás folyamán kegyedre kerül a sor.

Talán nem szükséges mondanunk, hogy a három személy az énekesnő, az orvos és a rendőrfőnök volt. Eljőttek, hogy Planto gyilkossági kíséreltet vádolják. A rendőrfőnök s az orvos beleptek a szobába. A beteg meg abban a helyzetben ült ágyán, mint a hogy a doktor előző éjjel látta. Csak annyiban kitérőbőzött, hogy a nap-pali fényben kíséreltesebb volt az areza. Élettelen tekintetével hól a doktort, hol pedig a rendőrfőnököt kereste, majd ugy látszott, mintha gondolkoznék, hogy voltaképp mi megy végbe szobájában? Az ügyesség jegyzője az asztalra egy csomó papírost készített ki s a tollat keszenleiben tartotta.

— Hé, mit akarnak ezek az urak? — szólalt meg gyöngye hangon a beteg. — Nem fogradok látogatásokat.

A rendőrfőnök szorosán eléje lépett és erősen rátekintve, nyomatékosan szólt:

— Planto!

— Mi az? mondá a beteg és jobb kezét hálósipkájához emelte, mint a szalutáló katonának.

— Uram, ön Planto? — ismétlődött a kérdés.

A szürke szemek villogtak és szúrós sugarakat löveltek a jelenlőkre. Gunyosan rázta fejét és így szólt:

— Az régen meghalt.

— Ugy? Hát kicsoda ön? Feleljen! A király nevében kérdezem. A beteg nevetett.

— Lorier a nevem. Barom! add át az uraknak irataimat.

— Nem szükséges. Ismeri ezt a kendőt, uram?

— Hogyne ismerem, hisz innen a székéről vette fel. Mire valók e kérdések, mire való ez a jelenet? Az urak háborgathak.

— Sziveskedjék jobb keze alá nézni, — szölt a rendőrfőnök, — ott az ön kendője. Ezt pedig bizonyos Giuseppa Bianetti házában találtuk.

A beteg dühösen pillantott az urakra. Keze ökölbe szorult, fogai csikorgogtak, masküthönben makacsul hallgatott, jóllehet a rendőrfőnök megismételte szavait. Egy intésre aztán az orvos távozott és kevés várattva ismét megjelent, nyomában a művész, Boloni karmester és a követ.

— Báró Martinow, ez az illető egyén, kit ön Párisban Planto néven ismert?

— Igen. És egyuttal megismétlem vallomásomat, melyet annakelőtte jegyzőkönyvbe mondtam.

— Giuseppa Bianetti, ez-e az az ember, ki önt mostoha atyja házából Párisba vitte s a kit gyilkossági kíséreltet vádol?

Az énekesnő e borzasztó ember láttára reszketett. Felelni akart, de a haldokló fölmentette a vállomás alól. Főlemelkedett ágyában, ujjait görsösen kifelé meresztette, majd megint összehuzta s hangja valóságos suttogássá gyöngült.

— Tehát meglátogattál, kicsikém! Szép föléd. Ugyebár gyönyörködés bennem? Sajnálom, hogy nem talátlak el jobban, legálabb most nem kellene fájdalmasan lánod, hogy nagybacsidat éppenn elutazása előtt gunyolják ki az emberek.

— Kell-e több bizonyíték? — szakította félbe e beszédet a rendőrfőnök. — Jegyző ur, irjon egy elfogatási parancsot...

— Mit akar? — riadt föl a doktor. — Nem látja, hogy halálán van? Egy negyedórát sem él tovább. Inkább kerdezze ki hamarosan, ha van kérdeznivalója.

A rendőrfőnök intézkedett, hogy a törvény emberei rögtön hozzák fel a foglyot. A beteg immár szemlátomást gyöngült, szeme fénye megállapodni látszott és csak egy irányban: az énekesnő felé tekintett, még egyre dühösen és haragosan.

— Kicsikém, — mondotta, — te tönkre tettél, babba döntöttél és ezért megérdemelted volna a halált. Atyádat is szerencsétlenné tetted, gályára juttattad, a miért eladott téged. Megesküdtél nekem, hogy megöl téged. Sajnálom, hogy nem volt biztos a döfésen.

Utálatos atkozódásai közben meghozták a fogoly törököt. A szerencsétlen janinai Ali pása volt, vagyis a turbános fejű boldogtrájan

+ Sová
Szép telt test
kelet erőpor
arany ármel
1901. Jótállunk
alatt 30 fontot
rendelés. Szög
nem család
levél. Egy d
utasítással 2 k
ványozva vag
posta
D. Stelner
egész
BERLIN 55. K
Török 12280
Br. pesten,

A Szent-György-életbalzsam

kigyógyít minden betegét, bármily betegségben szenvedjen is, mindenkinek visszaadja a már elveszettnek hitt egészséget és tartós használatnál meghosszabbítja sok évvel a kigyógyult valamint az egészséges ember életét.

Ha valaki gyomor- vagy hasgörcsökben szenved, ha gyomrát elrontotta, hányási ingere van, rossz íze és szaga van a szájának, vagy pedig gyomorégése, kolikája, szélgörcse, rossz emésztése, hideglelése van, nincs étvágya stb., egy kávéskanálnyi ezen életbalzsamból élé, hogy a legerősebb fájdalmak azonnal megszűnjenek és egy pár napi használat után ezen betegségek és fájdalmak soha sem jönnek többé vissza, különösen külsőleg is jól bedörzsöljük a fájdalmas testrészeket. — Csodálatos hatása van ezen Szent-György életbalzsamnak a következő bántalmaknál u. m. csontfájás, megremegetés, hasogatás, nyíltságtatás, rüszög-fájás, ideg- és izom- vagy kétszeri minden fájdalom m. g. test megerősödik sül. Mint szájvíz keverve használva fájást megszüntet használat mellett vissza. — Továbbá életbalzsam mellkőhögés, fulladásnál, idegességnél, nyárségnél, szívszorúgyéb betegségekhez ználatra.

Védjegy.

Ezen Szent-György életbalzsamot, a szenvedő emberiség ezen jölvénjét, ezen életmentőt és életfialitót, a mely eddig még mindenkinek használt, a ki megpróbálta, mindenki meghozhatja m. g. ának és pedig a „FEKETE SASHOZ” címzett városi gyógyszerártól, TEMESVÁR, Szent-György-ter 3. szám, a mely gyógyszerár 5 üveget küld 3 koronáért, 10 üveget 5 koronáért, 20 üveget 9 koronáért használati utasítással együtt, a posta- és csomagolási költséget a gyógyszerár is maga fizeti, azonkívül pedig minden 10 üvegen felüli rendelésnél, 10 üvegenként 1 üveg ingyen jár.

Pontosan kell írni a címet és vigyázni kell arra, hogy minden üvegen rajta legyen az itt látható védjegy a „SZENT-GYÖRGY LOVAGGAL”.

Csak RETHY-félét fogadjon el!

† Soványság. †

Szép telt testformát nyerhet a mi kedvű erőporunk által. Kitüntető arany éremmel Paris 1900 és Hamburg 1901. Jótállunk arról, hogy 6-8 hét alatt 30 fontot gyarapodik. Orvosi rendelés. Szigoruan becsületes nem csalás — számtalan köszönőlevél. Egy doboz ára használati utasítással 2 korona 50 fillér utalványozva vagy utánvételese (a posta díja külön.)

D. Steiner Ferencz és Társa egészségügyi intézete
BERLIN 55. Königsplatzstrasse 78.
Török József gyógyszerártárában
Buda-pest, VI., Király-utca 12.

Patkányirtást

egy évi jótállás mellett személyesen eszközöl, díjazás eredmény bemutatása után

Fürst Hermann

hatóságilag engedélyezett patkány-, egér- és főregirtó
BUDAPEST,

VI., Csengery-utca 39. sz.

Első országos műfestészeti és iparművészeti Intézet.

Blaskovics BÁTORY MIHÁLY műfestész

Szabadka VII. ker., Erdő-utca 66.

A főtiszt. papságnak bíboros hercegprímás ő Eminentiaja 67698. szám alatt és Tolnai Festetich Tasziló gróf úr ő nagyméltósága által ajánlva. Az oktatást ő nagyméltósága Császka Gy. kalocsai érsek úr nagylelkű áldozatkészsége folytán olaszországi műfestők s mómárványozóktól nyertem.

Templomfestés stíl szerint. Gips-, márvány (stucco). — Oltárképek, oltárépítés és márványozások. — Tervek, rajzok készítése, nagytársa.

Oltárképeket

megrendelésre elvállalok művészi kivitelben, bármennyi alakkal

2-40 m. magasság és 1-40 m. szélességben 70 ft.

1-80 m. magasság és 1-20 m. szélességben 40 ft.

0-83 m. magasság és 0-55 m. szélességben 20 ft.

Kivánatra bármilyen nagyságban, jutányos áron.

Szegényebb egyházaknak 25% engedmény!

Elismerő nyilatkozatok rendelkezésre bocsátottnak

Óvja az egészségét!
Ezernél több kiváló orvos ajánlja!

KRISTALY ÁSVÁNYVÍZ

Argyezés kívánatra mindenhol díjmentesen küldetik. — Vidékre 25 vagy 50 üveges ládák: a fuvardíjat oda és az üres üvegekért vissza fizeti a

SZT. LUKÁSFÜRDŐ KÜTVALLALAT BUDAPEST

Kettős elektromágneses kereszt gyógyít és felüdít kezesség mellett.

E készülék gyógyít és segít fejfajlás, migrén, neuralgia, vértulajás, sápkór, szédülés, a fülzúgás, nagyothallás, a szívverés, szívgyörcsök, asztmatikus rohamok gyomor-görcsök és egyéb R. E. 36967. számú, az étvágytalanság, a melynek a normális orvosi kezelés szerint villamos áram a gyógyító szerepe E készüléknek tagadhatatlan előnye az, hogy nemcsak időről-időre, de állandóan jótékony villamos áramot áradoztat szét a testben s míg egyfelől szinte bámulatos sikerrel gyógyít, másfelől a legháládatosabb óvóeszer az emberi szervezetet megrohanó betegségek ellen.

hideg kezek és lábak, a osz, közszvény, ischias, bajában; influenzában s a velejéről hát-fájásoknál; különösen ideg-bántalmaknál s a velők járó álmatlanság bajában; a rendetlen vérkeringés bajában s még sok más oly bajban, s

Nagy figyelemre méltó az a körülmény, hogy huszéves betegségeket teljesen meggyógyított. Az Irodámban lévő ellismerések és bizonyítványok, a melyek a világ minden részéből hála-lásan emlékeznek meg találmányomról, mindenkor mindenki által megtekinthetők.

A kit legkésőbbben 45 nap alatt nem gyógyít meg készülékem, az visszakapja a pénzt. A hol már minden hasztalan volt, kérem, tessék a készülékemet megpróbálni.

Nagy készülék ára 6 korona.

Cly betegségek ellen való, melyek 15 évnél nem hosszabbak.

Kis készülék ára 4 korona.

Csak gyermekeknek s nagyon érzékeny nőeknek való.

Részponti eladási és szétválasztási hely a bel- és külföld részére:

MÜLLER ALBERT, Budapest, Vadász-t. Kálmán-u. sarkán 42|Gy.

Beteg állatok szánalomra méltók!

„**ANTEGRIN**” háziállatok óv- és gyógypora. disznóknak, lónak, szarvasmarhának, juhoknak, tollasoknak, használati utasítás szerint (3-4-szer naponta 2-3 evőkanállal, kor és nagyság szerint) adatik azonnal, a mint rendetlenül esznek és székeletjük megszűnik. Az „Antegrin” disznók étvágytalansága, lesoványodása, rossz emésztése és székrekedése, giliszták ellen kitűnően hat, lovak étvágyhiánya, keh és ebből eredő nehéz légzés ellen, tületetésnél és vértisztítól; tehének véres vagy rossz, valamint kevés tejelése, puffadtsága ellen; tollasok hullása ellen. Altalában egy egyszeri adag alig kerül 3 krajczárba, melylyel nagy kárt elhárítanak azok, a kik óvszerképen és étvágygerjesztől hébe-korba adva, hizlaláskor is mindig már előre megrendelik, például 100 drb sertés közt a dögöt megszüntetni 10-15-20 kilogramm szükséges. Egy tekeres ára 2 korona, mely elég 2 süldő megmentésére. Egy kilogramm ára 4 K. Két és fél kilogrammot tíz sertésre csomagolással 10 K. 32 fillérért már bérmentve is küldöm. Öt kilogramm 20 K. helyett 19 K.; de 10 kilogramm csak 34 K.

Törv. védve.

Kaphatók posta vagy utánvétellel küldve, csakis

Dr. DÁVID VIKTOR gyógyszerész-tudor, a magy. kir. természettudományi társulat rendes tagja „Szent István király” gyógyszerertárában **Eszék**, alsóváros.

Olcsó cseh ágytollak! 5 kiló sötét foszott 9 k 60 fill., jobbminőségű 12 kor., fehér pelykőnyű foszott 18 kor., 24 kor hófehér pelykőnyű foszott 30 korona.

Szállítás bérmentve utánvétellel.

Csere és visszatétel a Szállítási-díj megfizetése mellett engedélyeztetik. **Benedict Schusel, Lobes 11. Posta PILSEN Csehország.**

Ne aggódjon,

TÖRV. VÉDVE

ha bármilyen betegség gyötri is, rendelje meg a Pádual Szt Antal balzsamot. Bámulatos az az eredmény, melyet a Pádual Szt Antal balzsam gyógyító hatásával elért, már egy üveg elhasználása után is! Felnötteknél és gyermekeknél egyaránt használható, főképp a következő bajoknál: Mindenemű gyomorhajánál, étvágytalanságnál, főfájásnál, ha az idegességtől is származik, hideglelésnél, hasbántalmaknál, székrekedésnél, vese- és májbetegségeknél, izom és csúsz bántalmaknál, továbbá közhányónál úgy bevéve mint bedörzsölve utolérhetően hatása van.

Kapható a feltalálónál:

Hübner László gyógyszerésznél Baján,

továbbá **Török József gyógyszerertárában** Budapesten Király-utca 12.

Csak akkor valódi, ha a feltaláló nevével és pecsétjével van ellátva és kőkorában van. Ára 1 korona 20 fillér, használati utasítás mellékelve van minden korsóhoz.

A főtisztelendő Papság

részére állandóan nagy raktárt tart

papikabátokban, Ferencz József öltönyök

és mindennemű kész ruhákban

a legjobb kivitelben és legolcsóbb árak mellett

az **„ANGOL KIRÁLY”**

Budapesten, IV., Károly-körút 16.

Külön mértékosztály!

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a

Magyar Királyi Szab. Osztálysorsjáték (XII. sorsjáték)

6. osztályának huzásai f. évi szeptember hó 24-től október hó 21-ig tartatnak meg, még pedig a következő napokon:

Szeptember 24, 25, 26, 28, 29, 30, Október 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 16, 21.

A huzások mindig d. e. 9 órakor kezdődnek és a magyar királyi ellenőrző hatóság és kir. közjegyző jelenlétében nyilvánosan történnek a M. Kir. Szab. Osztálysorsjáték huzási termében (IV. Eskü-tér, bejárat a Duna-utcaról). A sorsjegyeknek a 6. osztályra való megújítása, a játékterv szerint minden igény különbeni elvesztésének terhe alatt, 1903. szeptember hó 17-ig eszközölendő.

Budapest, 1903. szeptember hó 9-én.

Magyar Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték igazgatósága.
LÓNYAY. HAZAY.